BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU
GRATUIT

ANUL 1. No. 27 — 6 pagini 3 lei — Miercuri 24 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Cele două extaze

Imi cade în mină o broșură de singe și blestem.

Nu interesează că se numește Spania Roșie. Durerea închisă în ea trece de coperta ei de flacără, trece de hotarele unei țări de nobilă nenorocire, și ia de git făptura umană prinsă în flagrant delict de bestialitate.

Spania Roșie, mai mult decît problema Spaniei, pune problema omului. Te îndoești de Facerea Lumei, te întrebi dacă a fi om nu e cea mai mare decepție, și dacă Dumnezeu odihnindu-se a șaptea zi o făcea fiindcă făcuse dobitoacele, sau fiindcă își consumase forțele în zadar pentru un ideal de perfecțiune ratată: omenirea!

Femei din popor torturate și ucise apoi indecent, în massă.

Soții și fete fragede violate în chipul cel mai obscen și tot așa de obscen impușcate; evul mediu desertat de toate instrumentele lui de tortură; icoane ale sfintei Fecioare sfărimate, statui religioase impușcate și mutilate cu nerușinare; cadavre de călugărițe exhumate și supuse batjocurei publice; alte imagini sfinte înșirate la zid, minjite și obscenizate. Crucifixe mari ultragiate în pieți publice; morminte de sfinți răscolite și date pradă focului sau profanărei; pileuri de obiecte de artă trase la țintă, — în sfîrșit ruguri, ruguri de tot ce poate arde, dela tabloul de eternitate la marmura de altar și dela aceasta la carnea vie atîrnată în cue de măcelărie.

Iți stă mintea în loc. O poveste spusă lumei întregi de aproape un an de zile, în știri și imagini care au îndoliat pămîntul; o poveste aproape perimată și totuși atît de nouă în neconceputul și incredibilul ei.

Pe deasupra acestui vast mormînt de singe și incendiu, mai al timp— și nu din alt motiv, ci fiindcă e singurul refugiu—să te întrebi ce s'a surpat în biata făptură omenească; ce resorturi din ea necunoscute s'au dezlănțuit într'un perpetuum mobile de pieire și măcel?

Ce stabilități din ea au fost false, de vreme ce, năucă, făptura omenească poate alerga în atîta beție de singe?

Și răspunsul e numai unul. E fiindcă Dumnezeu — această supremă stabilitate a omului — a lipsit în ultima vreme din Spania tot așa de mult ca și din Infern.

Rebeliunea deslănțuită prin lovitura din dimineața zilei de 19 Iulie trecut la Barcelona, a fost în primul rând, indiferent de motivele politice care au antecedat-o imediat, o apărare a Dumnezeului răstignit din nou pe pămîntul Rusiei Sovietice, și pe cale să fie răstignit a treia oară pe pămîntul ultimei țări de noblețe religioasă.

Dela proclamarea republicei spaniole în 14 April 1931, în așa numitul «biennium negru» care a urmat sub Azana, și pînă la lovitura generalului Franco — cu un scurt interval de alți doi ani, în care dreapta spaniolă a guvernat cu concursul partidului catolic al lui Gil Robles, clerul a fost scos de pe statele de plată, cimitirile laicizate, procesiunile religioase interzise, ordinile religioase desființate, proprietățile bisericilor confiscate, prelații destituiți, bisericele devastate, — și pînă și clopotele — aceste veci de îngeri întoarse spre pămînt, — oprite să mai sune ca anti-muzicale și blasfematorii...

Ca o parafare a acestui veac nou al lui Belzebub, El Socialista organul dracului marxist, striga în ziua de 11 April 1936: că «trebue să se termine odată cu bizantinismul care ține Biserica și Monarhia în uniune ombilicală (sic), noi oamenii ai pămîntului trebue să terminăm cu extazele altora».

Auziți?... «Noi oameni ai pămîntului trebue să terminăm cu extazele altora!».

Și în locul extazului de pe cruce, în locul capului plecat în rugăciune, în locul pironirei în pietate, fiara roșie iat-o decretînd celălalt extaz: extazul membrelor extopinate, al pintecelor de fecioare violate, extazul tablourilor căscate de obuze și mormintelor întoarse cu susul în jos...

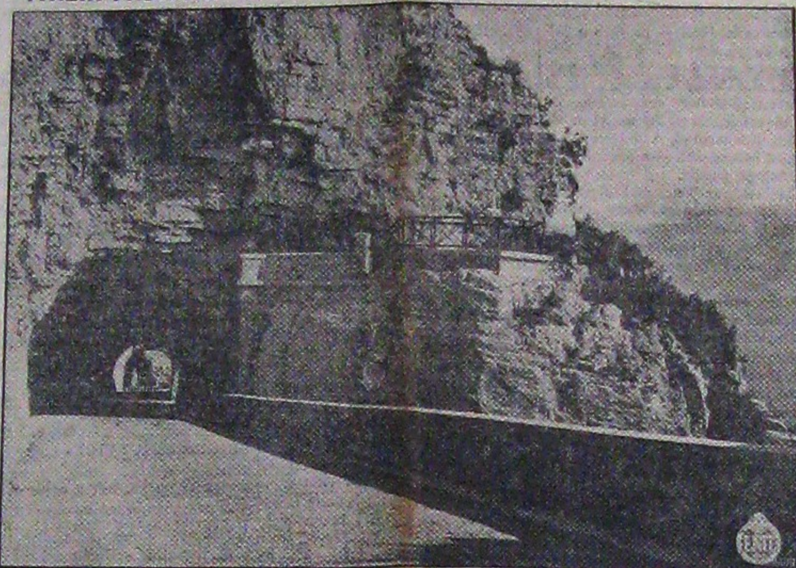
Două lumi, două extaze.

Creadă cine vrea într'unul, creadă cine vrea în celălalt.

Dar gîndească-se bine la ce a izbutit omul să făptuiască pe dimensiunile suferinței creștine, și ce e în stare omul politic deslănțuit în fiară marxistă să realizeze pe patul puștei prelungit în perenială prostie omenească.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

ITALIA FASCISTA

Drum pe marlul lacului de Gar de

Comisiunea superioară a persoanelor juridice

La ministerul justiției s'a întrunit eri la ora 10½ dimineața Comisiunea superioară a persoanelor juridice sub prezidenția Inalt pea sfântului patriarh Miron Cristea. Au luat parte la ședință d-nii: I. Nistor ministrul muncei, Aurelian Bentoiu subsecretar de stat la ministerul justiției, Gh. Lupu președintele Inaltei Curți de casație și justiție S. III, delegat de primul președinte al Inaltei Curți, C. A. Viforeanu, procurorul general al Inaltei Curți, profesor Cezar Partheniu, C. Stoicescu, rectorul Universității din București, Basarab Brâncoveanu, efor la Așezămintele Brâncovenești, Macovei director general al C. F. R. și Al. Iliescu directorul afacerilor judiciare din ministerul de justiție.

S'au luat în discuțiune următoarele cereri de avize și autorizări:

1) Cererea administratorului curator al fondațiunei Ignatz Müler din Cernăuți de a se autoriza o transacție asupra lihidării patrimoniului fundațiunei în sensul de a se plăti 3.000.000 lei fondului săracilor din Lemberg rămânând averea mobiliară din Cernăuți în patrimonul municipiului cu destinațiunea de a creia o fondațiune purtând numele M. S. Regelui Carol II și având ca scop ajutorarea săracilor.

Comisia a acordat autorizarea cerută.

2) Avizul cerut de ministerul de interne pentru urgenta dizolvare a uniunei sindicatelor de lucrători C. F. R. și a mai multor sindicate din provincie. Comisiunea ascultând declarațiunile repezentanților sindicatelor cari au dat asigurări că nici o manifestare de dezordine nu se va produce, a luat hotărârea de a amâna pronunțarea fără termen, rămânând ca, la cea dintâi abatere să se convoace comisiunea de urgență pentru a da avizul de dizolvare.

3) Cererea municipiului Cernăuți de a se fixa destinațiunea sumelor ce reprezintă averea a 6 fundațiuni a căror avere se năruesc din cauza piedicilor suferite în urma deprecierilor valutare și a efectelor de stat austriace antebelice.

Comisiunea a hotărât să se dea aceste sume municipiului Cernăuți pentru fundațiunea Regele Carol II.

Ședința s'a ridicat la ora 2 p. m.

LA „MARNA"

Un negustor impiu a avut inspirația feroce să-și boteze o sală de cinematograf și — vai! — de întruniri democratice, pur și simplu, «Marna». Așa! In sala asta, cu nume totuș atât de evocator și eroic, se schimbă de obicei melancolici ratați ai rampei... sau ai politicei, clowni deprimați și triști din culisele de suburbie sau dintr'o anumită viează publică românească tot suburbană și ea. Curios, este însă că nu bietele «spectacole» cu «actrițe» vetuste sau cu bieți histrioni pensionari formează repertoriul cel mai lamentabil al programelor dela «Marna»: clownii cei mai primejdioși pentru reputația «localului» sunt desigur, fără nicio îndoială, acela pe care-i oferă democrația. Când apar ei, mai mult decât e obiceiul, sala răsună de un vacarm cumplit — acum se aud cele mai sinistre răgușeli și tipii ăștia, improvizați pe estradă, cu pumnii lor în piept, cu gesturi fără măsură și desperate, face o detestabilă concurență, dar destul de serioasă, chiar saltimbancilor profesioniști cari nu și-ar fi bănuit atâția rivali.

Sper că nu v'ați dus deunăzi la Marna, la sgomotoasa întrunire a partidului internațional-țărănesc care s'a ținut în această suburbie. Nici eu — dar regret! Am aici, in extenso, toate discursurile care s'au rostit, am chiar și fotografiile oratorilor, actorilor, clownilor de cari vă spuneam adineauri, și când văd tot, când analizez, compar și adun, cred sincer că un om inteligent nu avea dreptul să-și refuze acest spumos spectacol în care bâlbâiți acrobați ai cuvântului și beți saltimbanci ai ideilor s'au întrecut în tumbe pe care nu le egalează, sunt sigur, nimic.

Să-i privim la față pe acești domni? Dacă vreți, dacă vă face plăcere... E drept că d-rul Lupu are o mască la care mă uit demult și pe care încă nu m'am săturat s'o privesc. De unde o fi luat-o? O protuberanță mai întâi, cum ar spune Cyrano, în centrul figurii are exact culoarea ideologiei doctorului și exprimă pe de altă parte toată setea de viează — setea, e bine zis — a acestui cetățean foarte vesel. Nasul d-rului Lupu, într'adevăr, este ceeace se poate numi, un întreg program. Alcoolicul orator ar isbuti greu să exprime mai mult, decât isbutește singur să spună nasul lui,... un nas unic în politica românească. Dacă are nas însă, e drept că d-rul Lupu nu are obraz. Aceasta însă nu-l împiedică să se congestioneze frenetic de câteori se înalță — vorba vine — pe o estradă publică, o congestie aș zice profesională și care mă mir că până acum încă nu l-a ucis, fiindcă eu am prezis că omul ăsta va muri congestionat de patriotism la tribună. Vă amintiți — el, desigur, nu-și mai amintește— cum i se umflaseră arterele în afacerea Skoda? Se spune chiar că atunci, una sau două i-au plesnit — și, din ele, intimii au putut să constate că nu a curs decât vin... D. dr. Lupu e o viță de vie bătută de filoxeră!

Dar el n'o să ne rețină mai mult. Mai e și altă vedetă. E d. Virgilică Madgearu. Ce nume predestinat! «Virgilică» e un nume care are [illegible] pe străzile Capitalei, iar «Madgearu» are o resonanță pe la Erzerum. Cu această carte de visită omul a putut să facă afaceri colosale în România. Ce ar putea să ne mire! Dar se petrece încă un lucru și mai ingrat cu acest nefericit erou. Dânsul e orator... Și — să mă ia dracu'! — dar de câteori vorbește, par'că sbârnâe infernal la ureche un telefon stricat. De aceea nu v'aș putea iniția în doctrinele d-lui Madgearu: niciodată n'am fost capabil să-l ascult.

Știu numai că aceste doctrine se rezumă la o permanentă luptă de a justifica milioane și cifre care se ascund totdeauna, surprinzător, numai în buzunarul lui. E desigur o catastrofă implacabilă care urmărește de o viează întreagă pe acest foarte elegant bărbat.

Bag de seamă însă că îmi va fi imposibil să vă prezint astăzi toată trupa dela «Marna». Spectacolul a fost desigur mai bogat — și ce-ați văzut mai sus nu e decât un cap de afiș. Restul așa dar pe altă dată.

Dar îmi vine acum în gând, nu știu dece, un vers glorios al lui Baudelaire.

Ah! Seigneur donnez — moi la force et le courage
De contempler mon coeur et mon corps sans dégoût.

Nu îndrăznesc să cred că vedetele de mai sus ar avea vreodată curajul acesta. E un omagiu pe care li-l fac. Dar poporul trebue să le cunoască așa cum sunt... Sunt idolii pe cari-i răsfață democrația.

TOMA VLADESCU

DESPRE PARTIDUL UNIC

de NICOLAE BOGDAN

A apărut de curând la Paris o carte menită să pună într'o justă lumină atât înălțimea și profunzimea cugetării românești în genere, cât și delicatețea diafană, plasticitatea nobilă a sufletului moldovenesc în special. Cartea în chestiune este rezultatul strădaniilor și a experiențelor d-lui profesor MIHAIL MANOILESCU și titlul ei este «Partidul unic» (Le parti unique). Conținutul: o perspectivă de ansamblu, asupra instituției politice capitale și de o actualitate universală, creiată de oamenii și de elanurile civilizatorii ale secolului al XX-lea.

Mă mândresc de a mă prenumăra printre gazetarii români cari s'au străduit să urmărească mai deaproape pe d. Manoilescu în domeniul atât de dificil al gândirii politice și sociale și totdeauna când a fost vorba să-mi fac datoria de cronicar, m'am izbit de aceiaș piedică: neputința de a-l rezuma. Lucru foarte explicabil de altmintreli, când ne gândim că d-sa nu e un savant în accepția pedantă și banală a cuvântului, ci un spirit curios și creator, un înțelept care închide în paginile d-sale nu teorii schematice, abstracte și reci, ci experiențe personale dogorind de viață și de noutate, adevăruri mari și proaspete ce-și pierd tot farmecul imediat ce încerci a le condensa în formule. Pentru a desfăta și instrui, aceste adevăruri trebuesc cunoscute în întregime, așa cum au fost exprimate și în articulațiile lor organice.

In clipa de față prin urmare, sarcina noastră nu este atât de a explica, de-a analiza, cât de a atrage atențiunea spiritelor de elită asupra acestei opere care, în pofita conspirației tăcerii ce s'a urzit în jurul ei, va imprima o sguduitură puternică sufletului românesc contimporan.

In prefața cărții, d. Manoilescu își definește — foarte concis și foarte substanțial — scopul propus:

«Cu toată importanța subiectului, nu s'a studiat în chip suficient partidul unic — scrie d-sa. Există lucrări bune și conștiincioase asupra partidului național-socialist din Germania și mai ales asupra partidului fascist din Italia. Nu există nici una însă asupra altor mișcări politice având un caracter analog.

«Insă fiecare din lucrările existente își propune să studieze un singur partid unic. Nu s'a întreprins încă o prezentare de ansamblu a tuturor partidelor, după cum nu s'a studiat încă apariția lor ca un fenomen sociologic nou și particular secolului nostru.

«Nu s'a încercat până în momentul de față o explicație generală a partidului unic de natură să-l facă universalmente înțeles și să îngădue un pronostic asupra destinului său ca instituțiune. Intr'un cuvânt, nu s'a schițat încă O TEORIE A PARTIDULUI UNIC».

Pentru oricine va ceti cu atențiune cartea, concluzia e clară: autorul a pătruns, cu agerimea și cu finețea proprie intuiției românești, toate adâncile rosturi ale acestui așezământ nou — PARTIDUL UNIC — menit, o repet să îndeplinească o funcțiune istorică de interes capital în acest veac culminant, de închegare definitivă a cugetului și-a puterii europene regenerate.

In această ordine de idei mă simt obligat chiar să precizez că d. Manoilescu a subliniat încă de la primul capitol necesitatea

(Continuare în pagina III-a).

GENERAȚIILE...

D. Mișu Ralea a spus că la noi s'a inventat lupta între generații — adică — a tras d-sa concluzia —: să se dea Statul pe mâna celor exmatriculați pentru nedepunerea examenelor.

Aiurea, — a continuat Mișu, — se desfășoară lupta de clasă (Of, of, aoleo, Rusia lui Mișu!).

Propunem: să se dea Statul pe mâna tuturor exmatriculaților sufletului românesc autentic pentru nedepunerea banilor furați.

Seamănă mai mult a circ...

INTREBARI CU BUCLUC

Nu-i posibil să se ordone aplicarea codului penal — sinceră și integrală?— se întreabă un luminat ca talpa ghetei.

Vorbește în numele poporului alcătuit numai din clienți ai codului penal. Stăpânii lui — se zice — s'au adunat în consiliu nocturn și au hotărât amputarea ambelor picioare pentruca să nu mai spuie despre funie în casa spânzuratului.

DOCTOR FARA VOE

DOCTRINA LUPISTA

Ca să poți face o pereche de ghete, îți trebue 20 de ani de cizmărie. Și ca să conduci o țară nu-ți trebue nici măcar să isprăvești examenele! — a spus d-rul Lupu.

Evident, pentru a conduce un stat, trebue să bei câteva mii de butoaie de vin, țuică, cognac și alte tratate de soiul ăsta, timp de vreo 40 ani, plus bețiile din somn.

DE 1 APRIL

Ziarul «Epoca» va ieși în număr sărbătoresc. Cu această ocazie, se vor publica operele complete ale conului Griguță Filipescu.

Titlul volumul a fost fixat: «Dați un telefon, pentru un blazon»

Intre partid politic și Stat

de IOAN VIAL

Există astăzi, spre deosebire de vechiul sistem critic cu caracter doctrinar care avea drept țintă formele democratice în totalitatea lor, tendința de-a explica prăbușirea actualului regim, ținând seamă de generalitățile specifice ale fiecărei țări. Considerând adică aplicarea principiilor revoluției franceze în fiecare din aceste țări în parte. Tendința logică, căci deși principiile democratice au fost aceleași ori unde, realitățile fiecărei țări pe care acest nou regim era chemat să le preschimbe, erau diferite și au rămas diferite, dovedind astfel caracterul livresc și superficial al democrației, incapabilă de transformări profunde și mai ales de adaptări.

Cu toate acestea, există o caracteristică comună a tuturor democrațiilor și constatată nu din teorie, ci din practica acestui sistem, indiferența față de «stat» sau mai exact spus, nesocotirea statului.

(A statului real bine înțeles, cel compus din forțele vii și permanente ale națiunii — iar nu din indivizii izolați, de nație, religie și aspirații desperechiate și adunați apoi aritmetic!).

Și tocmai aici trebue căutată întreaga explicație a agoniei democrate. In acest antagonism, precum și în faptul că «Statul» — noțiune vagă și de paradă patriodardă odinioară — a devenit astăzi, prin imperativul vremii, la toate popoarele, o necesitate.

Intr'adevăr Europa intră într'o fază grea, într'o fază tragică a istoriei. Veniturile cari altădată veneau în drugi de aur din colonii, au secat; marile imperii, în cari o castă de câteva familii trăia fericită din truda zecilor de milioane de minoritari subjugați, s'a prăbușit; toate statele supra-produc, toate fac astăzi concurență. Popoarele s'au înmulțit prea mult și se sufocă între granițele prea înguste. In această epocă de sumbre prevestiri, fiecare simte nevoia să se apropie de cei din jurul său tocmai pentru a se putea apăra mai bine. Și fiecare știe astăzi că trebue să renunțe la prisosul său, tocmai ca să poată trăi și cei din jur.

Apropierea aceasta renaște legăturile firești între cei de acelaș sânge și aceiaș credință între naționali, iar renunțarea fiecărui individ creează o nouă putere: Colectivitatea, Statul. Statul a cărui menire este să fie cât mai tare și cât mai bine înarmat pentrucă numai el singur poate apăra.

Ori tocmai cu acest «Stat» devenit astăzi o necesitate, democrațiile au venit în conflict. La început răsturnând monarhiile de drept divin, cari întruchipau «Statul» în însăși persoana monarhilor, apoi creind acel organ de luptă care s'a numit partidul politic. Partidele n'au avut totdeauna acelaș obiectiv. Cu o ușurință și o inconsequență cu adevărat surprinzătoare ele l-au schimbat de câteva ori.

După revoluția franceză și căderea lui Napoleon a urmat sub Restaurație, în Franța, și sub priveghierea Sfintei Alianțe, în restul Europei, reacțiunea care avea ca prim scop restrângerea libertăților și drepturilor cetățenești. Partidele își justificau atunci existența prin lupta contra acestei tendințe. Ținta era deci dobândirea drepturilor cetățeanului așa cum le statuase revoluția din 89. Partidele conservatoare la rândul lor, n'au avut nici ele o altă justificare decât tot interesul limitat al unei minorități. Erau partidele latifundiarilor sau marilor bogătași cari luptau din răsputeri pentru menți-

(Continuare în pag. III-a)

CALENDAR

Ce putem oare, scrie în fiecare zi decât rugăciunea pe care o trăim.

Pentru cine să luptăm noi, pentru cine să ne dăruim, decât pentru o viață a noastră. Suntem răspunzători de ea. Răspunzători în fața lui Dumnezeu.

Conștiința aceasta — să fim crezuți — ne frământă cea mai intimă fibră organică, cele mai ascunse intenții sufletești. Ne-am obicinuit — și e bine că ne-am obicinuit — să socotim întotdeauna în fața noastră pe adversar așa cum este.

De multe ori, — firește — a dat mai mult de furcă entuziasmului sfintei tinereți.

Nu o singură dată acest entuziasm a fost dus cu carul. Eh, și acolo a fost bine. Și bine d'ăsta poate va mai fi, că entuziasmul și dragostea lor primesc totul, au primit și primesc încă. La fiece pas. Nu se uită în jur? Noi îi invităm. Noi îi invităm.

Să fie spectatorii dragostei noastre.

Dar astea sunt «povești străine». Poate că nu vă interesează pe toți câți cetiți.

Atunci, iată, câteva știri din lumea adunate: ați cetit, poate, prin gazete că pe ici pe colea, se mai întâmplă câte un resbel.

Scriem aci pentru țăranul român. Numai pentru ei mai putem scrie. Și pentrucă, gândurile noastre sunt identice cu ale lui, atunci tâlnuim.

Voi știți că războaiele sunt făcute de diavolul. Sau de uneltele lui. Ca pildă luăm, în momentul de față, războiul spaniol.

Cei cari l-au văzut ne-au spus că soldații creștini spanioli se furișau în lagărul inamic și de acolo cu o icoană în brațe fugeau înapoi nebăgând în seamă gloanțele și moartea.

Tot acolo, însă, soldații comuniști făceau hanuri de petrecere din Biserici.

Ne întrebăm cu toți a cui va fi [illegible]ința? Biruința va fi a adevărului, a lui Dumnezeu. Peste tot. In Spania, în America, sau în România.

Cu adevărul nostru, cu adevărul tineretului acestei țări, se vor învinge toate uneltirile satanice.

Gabriel Bălănescu

Academia de hoți

Să nu se creadă că-i un elogiu al acestui meșteșug pe care aș vrea să-l ridic la rangul nobil de artă. Cu toate că orice perversitate dacă e dirijuită spre un scop înalt, este salvată de oprobiu. Bunăoară, disimularea documentelor din sertarele statului inamic, adică furtul cu spionaj însimbioză, dau cel mai bun certificat patriotic, insului. Bineînțeles când insul e gol de interese materiale și plin de dăruire pentru țară. Pentrucă actul lui este o renunțare definitivă la tihna certitudinii și o angajare în aventură, braț la braț cu perfidia riscurilor. Este aici o înfruntare a zodiei sale.

Nu despre această acceptare a furtului vrem să scrim, ci despre altceva, despre completa refuzare a lui și mai mult, despre degringolada vremurilor.

La Varșovia, adică nițel mai la deal de noi, s'a descoperit o «academie a furtului», într'un subsol, unde 12 elevi se antrenau după cele mai moderne indicațiuni științifice, în taina aceasta care a dus gloria totdeauna la pușcărie.

Un filosof stupid mi-ar spune că cei 12 apostoli ai furtului sunt eroi, pentrucă s'au angajat în risc cu societatea și legile ei.

Cum stupidității nu i se poate răspunde cu argumente, i-aș răspunde cu palme urgente. Totuș spectacolul trebue lămurit.

Nu ca să fim moraliști, pentrucă morala închee fapte împlinite deja, dar pentrucă să prevenim un rău ce sălășluește în bobii zilelor viitoare.

Pentru copilul, la vârsta cărții, viața lui trebue bine talonată, viața lui să-și aibă un traseu îngrijit ca o albie de bobsleigh. Nu ca un vad; vadurile se schimbă. Trebue mână omenească, tare, încăpățânată să preîntâmpine porniri anormale. Vârsta aceasta e atât de incertă, că poate naște un geniu al cărții sau al hoției. Și unul și altul cresc dintr'un spirit viu, iritabil, cu sensibilități de mele și țâșniri de inteligență pretimpurie. Însăș precocitatea este o pervertire.

Numai că aici intervine pedagogia, dar nu aceia ezoterică, speculativă și sterilă. Trebue o pedagogie răscoaptă în trăirea imediată a vârstei. Nici nu e nevoe să alergi la autorii clasici, la probleme și spețe anterioare, pentrucă e nevoe doar de o elementară bunăvoință ca să recunoaștem că tineretului înscris la hoție, îi lipsește disciplina.

Disciplina este această pedagogie, despre care aș spune că este veche, dacă nu m'ar contrazice neutilizarea ei. Este însă pedagogia cea nouă, preventivă, așa cum trebue să fie orice pedagogie. Nu sancționantă asta este treaba codului penal.

Iar ca să nu se spună că în cursivul acesta e vorba de «o furtună într'un pahar cu apă», voi adăoga că faptul divers dela Varșovia este un fenomen ce poate oricând cobori pe meridian. Sufletul copiilor este din acelaș aluat în orice perimetre l-ai încadra. Colcăe 'n el elanul spre aventură. Botnița i-l poate specula rafinându-l.

Dar factorul educativ care e dator să-i cunoască și gândul, îi va drumui răbufnirile într'o disciplină care să-i îndemne gusturile și să-i desvolte pozitivul din el.

Disciplina nu-i botniță.

Este o convingere într'o realitate care te depășește, iar înscrierea în disciplină se execută printr'o încontinuă râvnă de a te depăși.

Respectul de altul și respectul de tine.

Tineretul școlar fuge de carte și se subjugă aventurilor din Dox pentrucă nu-i este prezentată Cartea, Lecția, tentant.

E la vârsta excitantelor (de bun sens) când ciocolata îi place nu ca atare, ci pentrucă e învelită în hârtie poleită.

Cine credeți că e vinovat în cazul dela Varșovia?

Eu? D-ta? Ei?

Nu! Parcă'mi vine să acuz însăș mentalitatea. *Și de complicitate, Falsa pedagogie neaplicativă, neconformistă.*

Dar, fie la ei.

Ion Băleanu

CUIBURI DE LUMINA

Dobrogea Jună — pe care o primim cu plăcere la redacție — este printre ziarele de provincie și un viguros ziar de luptă. Cenzor acerb al matrapazlâcurilor constănțene, de multe ori ispitit cu fel de fel de situații directorul ei, d. N. Sarry — o figură dobrogeană — a preferat să rămână pe poziție.

Dar desigur cea mai glorioasă campanie a Dobrogei June rămâne campania în chestia consolidărei malurilor portului Constanța, un exemplu de curaj și consecvență civică.

MARIA MAGDALENA

Versuri de Florea Rariște; broșură elegantă ca o duducă.

Plutește o atmsoferă mistică de plumb sufletesc cu rare ostroave de senināțate.

Tăcerea stă pe ape răstignită
In cue de lumină tremurată,
Și-atita 'mpărtășanie curată
Domnește 'n creanga sură de răchită.

Subiecte biblice (Poveste biblică) și basm (Legendă).

Noi îi cerem un vers tare, cioplit în furtuni, tocmai pentrucă-l prețuim stihuirea.

GONGUL

Revistă de îndrumare și informație teatrală, cinematografică, culturală.

Romulus Vulcănescu ne-a dat ce ne trebuia: o revistă de specialitate românească. Ii urăm succes și mai ales îndrijire să nu-l răpue păianjenii. Drum greu pentru început.

OVIDIU PAPADIMA

este criticul autorizat al generației lui.

Il întâlnim condeiul în toate revistele românești.

LIBERTATEA

foaie pentru săteni și muncitori întemeiată la Orăștie în anul 1902.

Libertatea este o candelă arzând în slujba Țării.

Libertatea este un altar de rugă, de pioșenie, de luptă și credință.

Pe fruntea «Libertății» serie:

Director vremelnic: † Dr. ION I. MOTA.

Director vremelnic: Pr. IOAN MOTA.

UN TANAR

ne trimete pentru «Cuiburi de lumină» câteva versuri. Pe tânăr îl cheamă Ștefan Ulmu. Nu este nevoe să-i publicăm poezia, pentrucă însemnăm aci lumina simțămintelor lui, idealul lui.

DA ȘI NU

revista d-lui Dan Smântânescu este așteptată pe piață.

A anunțat apariți

Apare? Da și nu.

Pentru modestia revistei «Da și Nu», opunem aprecierea noastră frumoasă.

«ARENA CU UN SINGUR SPECTATOR»

cartea de mare succes a lui **Horia Oprescu** o amintire pentrucă e prețioasă.

Ar trebui să amintim aci tot ce a scris **Horia Oprescu**. Și o vom face.

Primăveri...

Pe cer și pe pământ înflorește primăvara, ca o presimțire. Zilele sunt clare ca într'un pastel cu rime, iar nopțile țintuite cu stele și visuri...

Primăvara urbană, nostalgică și cromatică, cu păreri de rău și jurnale de modă, leagă și desleagă suflete, țese iubiri și silește ongr edilitate să mature străzile. E o primăvară livrească, cu bucurii obligatorii și melancolii intelectualizate. Pentru orășeni, încă o primăvară cum au mai fost atâtea, cum vor mai fi. Nu se schimbă nimic, totul e ca totdeauna.

Orășeanul nu știe să deslege din semnele soarelui, cerului și pământului, taina vieții, taina lumii și mai ales taina vremii pe care o trăiește. Altă viață decât necăjita viață de birou și cafenea și altă lume decât lumea geometrică și asfaltată a trotuarului urban. Nu cunoaște vremea taine, nu-l obsedează întrebări și totuș descoperă într'un colț de suflet un ciob de azur. Și o coardă, nebănuită, vibrează liric. Cam fals dar vibrează... Primăvara, ca un secret oficial, e sesizată de toți...

Dincolo de barierele orașului primăvara e autohtonă și miroase a pământ jilav, Bărăganul aburește și-l mare cât o nădejde. Sufletele, vecine cu Dumnezeu, se încordează într'o mare hotărâre. Pita albă și mălaiul cu față de aur, cer jertfa muncii fără de preget... Aici primăvara întinde sub soare tiptilile pe care se va aduna rodul bogat, semn că jertfa muncii a fost bine primită.

Mai este altă primăvară, aceia care precede Invierii: Primăvara Românească. Ca și cea de pe cer și pământ înflorește, tânără în suflete tinere, verde ca un vis odihnitor și tânără ca o inimă. Primăvara Invierii Românești înflorește din amitniri, din Morminte și din Istorie. O presimți ca pe o Minune și o aștepți ca pe o certitudine. Mai târzie decât primăvara din calendar, Primăvara Invierii Românești, se hotărnicește peste veacuri cu alte răscruci de Primăveri.

Descifrez din semnele Marților, semne pentru vii. Semne cari nu înșeală. Semne pe care le poate vedea oricine vrea. Numai să vrea...

Poate va fi o primăvară cu cer de azur și bucurii însorite. Poate va fi o primăvară cu puhoaie de munte, vijelioase și fără cruțare, puhoaie care vor spăla leșurile și gunoaiele pe care o istorie mincinoasă le-a lăsat la marginea de drumuri noui.

Va fi o Primăvară a Invierii Românești!...

Ingerul Bunei Vestiri, coboară pe aripi de lumină, Crainic din Morminte și Cer.

Creștinească Buna-Vestire, vine ca o Bună Vestire românească.

POMPILIU TOMICIU

CALENDAR

MARȚI 23 MARTIE
ORT: Sf. Martir Nicon.
CAT: Sf. Victorin.
Răs. soarelui: 6.17
Apusul: 18.30.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Boris Godunof.
TEATRUL NAȚIONAL: Oameni pe un sloi de ghiață.
TEATRUL REGINA MARIA: Cloșca.
TEATRUL COMOEDIA: Ora «H».
TEATRUL VESEL: Scurt circuit.
TEATRUL ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
TEATRUL MODERN: Corbul alb.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cuibul coțofanelor.
TEATRUL MAJESTIC: Amor sovietic.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY: Avantgarda erolior și jurnal Eclaire.
TRIANON: Dragostea lui Schubert, jurnal și complectare.
ARO: Escapade, jurnal și complectare.
CARLTON: Dama cu Camelii.
FEMINA: Vinovatul, cu Pierre Blanchard; jurnal nou.
A. R. P. A.: Prăbușirea galeriei a 5-a, jurnal și completare.
FORUM: Ramona și Căpitanul Ianuarie.
DARLY: Moscova-Shangai și Insula plutitoare.
MANON (Doamnei 11): Lupii între ei și Regele detectivilor.
OMNIA: Ramona și Căpitanul Ianuarie.
MARCONI: Trecutul nu iartă, automobilul ucigător; artiști și jurnal.
MARNA: Paris, Cei 7 eroi și revistă.
ATENEUL TEI „I. G. DUCA": Nu mă uita și Luntrașii de pe Volga.
AIDA (Rahovei 151): Romanța iubirii și Cum vă place.
COTROCENI: Antonio Adverso și Stan și Bran.
DACIA (Șos. Ștefan cel Mare, No. 34): Căpitanul Ianuarie și Moscoav-Shanghai.
DICHIU: Port Arthur, Unchiule să facem pace și Silly Simphonie.
FLORIDA (b-dul Ferdinand 118): Ana Karenina, Cabina B. 50 și completare colorată.
LIZIANU: Michel Strogoff, Omul care a spart banca la Monte Carlo și trupa Burmaz.
ORFEU (b-dul Ghica 103): Romanța iubirii și Răpitorii de copii.
PARIS: Misiunea Brigăzii 41, jurnal și completare.
PACHE (str. Mătăsari 31): Sub două drapele și Stan și Bran în Scoția.

1937 ZIDIRE NOUA

Parisul deschide peste câteva luni o mare expoziție universală. Suntem invitați și noi. Vom participa cu toată inima. Și poate că nu vom avea ocazia să roșim pentru asta. Așa sperăm cel puțin.

Intre altele vom expune acolo și câteva duzini de opere plastice. Un prea onorat juriu le-a ales, le-a cules pentru marea călătorie. Iar între timp au afișat și au publicat un fel de regulament-program al expoziției. Intre altele se vedea de acolo că o sumă de donăsute de mii de lei erau sortite premierii expozanților tineri. Se mai spunea de asemenea că expoziția va fi deschisă, înainte de a fi expediată, în palatul Salonului Oficial, pentru public. In acest public s'ar fi găsit de asemenea și cronicarii plastici cari poate în lucruri de felul acesta au câte ceva de spus. Și chiar publicul mare nu trebue disprețuit. Suntem în plin regim democratic după câte se spune. Și ne batem cu pumnul în piept pentru asta, și strigăm în Cameră și ne răfuim studenții „extremiști". Premiile am auzit că au fost scoase de pe listă. Ceeace înseamnă că totul se face prin bunul plac și „Je m'en fou". Domnilor cine nu respectă regulele jocul e din principiu descalificat. Noi facem expoziție cu lucrurile tinerilor artiști, dar acești tineri cari au prezentat lucrările nu le-au scos din vânt. Și dacă vrem să ne lăudăm cu acești tineri trebue să recunoaștem că sunt ai noștri.

Dreptul de a judeca al fiecărui cetățean (conducător și deținător al puterii prin însăși constituție) nu poate fi răpit cu una cu două. Un act de importanța acestuia nu trebue făcut la întuneric. Riscăm să mergem în tr'știuri și să ne poticnim.

Socotim procedeele acestea drept mijloace de provocare a demnității artiștilor și o călcare a drepturilor noastre, a celorlalți. Căci înainte de a arăta francezilor ceva, trebue să vedem noi. Nu există mandatari artistici ai neamului. Există exponenți artistici pe care-i naște el și pe care tot el trebue să-i recunoască. Și încă odată fără mandat.

LOGION

Mărturisire de credință

Luceafăr viu pe bolta năz uinței,
Te-am încrustat în visul meu brumat.
Spre tine urc izvoarele credinței
Arhanghel cu ochi verzi și chip bronzat...

Umila-mi stea rubine picurând
In noaptea mea de ceruri smaraldine,
Ingenunchind se bucură plângând
Și-i gata să se stingă pen tru tine...

Ionel Zeana

BUCURIE

Bucură-te, pădure,
că'n minunea înzăpezirii tulpinelor
legende au crescut din toamna călinelor.

Bucură-te, plugarule,
de creșterea făcută a furtunilor,
a ploilor, peste stelele minunilor.

Bucură-te, mamă,
de bunăvestirea'n care-ai intrat,
când semnele din somnuri te-au lătrat.

Bucură-te, mănăstire,
că'n fărmul de umbră al liniștii tale
fratele meu s'a retras singur din cale

GEORGE DRUMUR

SPOVEDANIE

...Și mai de vreme de lumini cu sânt!
Cât vremile de mai 'nainte de cuvânt
Făcutu-m'am adânc
Pământului.
Frate mării m'am alăturat și vântului.

Sunt și scorbură amurgurilor.
Chiar cerului cărare m'am văzut
Și că în iad mă părui...
Dar nu m'am găsit
Singură veșnicie...
Nu m'am găsit
Nici urmă'n pași de lut
Peste veacuri să stărui
Nici peste amintiri n'am trecut.

Silviu Lazăr

MUGURI

Se nasc din nou legende

La început a fost Legenda !...

Mișcări pretutindeni: unele, care merg spre copilărie, altele, care se grăbesc spre moarte. Mișcări îmbrăcate deopotrivă de oameni și în ape, mișcări pe care nu le poartă nimeni, unele, care tac sau suspină, altele, care șoptesc sau urlă. Mișcări dăruite ochilor închiși și răbdării, mișcări care se ascund de lumină și lacrimi. Mișcări care se înzecesc în ecou de culoare, mișcări care nu lasă umbră. Mișcări care creiază peisagii și mișcări provocate de peisagiu. Mișcări silabisite și mișcări spuse dintr'o dată, fără răsuflare.

Da, mișcări silabisite. Așa sunt cele pe care le purtăm azi.

Am pierdut cândva mișcările sau ele ne-au pierdut undeva, la o răscruce sau la un popas. Mișcările noastre au plecat singure și-am rămas părăsiți, bolnavi de timp. Istoria nu venise.

Le-am căutat în toate ritmurile: în sbor de fulger sau în zumzet de albună, în val de apă sau de vânt, în salt de undă sau de rază, în lunecări de piscuri, în svon de ramuri, în vârtej de nisip. Nu le-am căutat, firește, în mers de om: acolo nu puteau fi!

Am întârziat atunci la marginea destinului. Plângea adevărul, amuțise dreptatea.

Dar azi — legănați de jertfă și hrăniți de soare — am strivit sub călcâi un șarpe: șarpele vicleniei și al minciunii. Părăsise grădina biblică și ne împiedicase pasul. Călcâiul nostru a început să crească cu tâle de minune, nou și neobosit. Mișcările istoriei au trecut în pasul nostru: mișcări pierdute ieri, purtate azi pentru veșnicie. Mișcări silabisite, care gustă fiecare punct al reliefului, care respiră fiecare amănunt al întinderii, care se lasă pătrunse de spațiu și care, încrustând goluri în timp, aerisesc durata. Mișcări silabisite, care duc din noi spre noi înșine.

Indoiala se spală de păcat. Adevărurile cresc în noi. Și tot în noi, credința. Buna Vestire! La răsărit de veac, se nasc din nou legende. Este cine să le spună. Le auziți?

VICTOR ION PAVELESCU

CALEIDOSCOP

DESTIN

Poetul Voiculescu are acest simț al rezonanțelor, uluitor de adânc și de obiectivare sigură.

Emoția psihologizată, răscolită, ne obiectivată, rasnă, nărăvită, se sifonizează, devine apă minerală pentru rinichi și climaterei.

Emoția e pură în versul uriaș care proectează seara în neființa ei prevestind o noapte epocală, fabuloasă, o noapte întinsă ca un gherghef și prinsă în nasturi pe marginile nesfârșitului.

«E o seară uriașă ca un sfârșit de lume».

POEZIA VOICULESCIANA E O ASCENSIUNE cu crucea Destinului în spinare să cucerească norii, să atingă dumnezeirea (Horeb lăuntric) *și să depășească surugiul cuvintelor care le potcovește în rime de aur să nu sară la cer ca puricii basmelor (POEZIE).*

Poetul trăește lupta de descătușare a spiritului din chingile concretului să se proecteze, rachetă în hăurile muzicale și pure ale absolutului.

Și în lupta aceasta curajul poetului e prometeic: vrea să soarbă absolutul.

Setea lui de absolut e dorința de risipire, de spiritualizare pură — căci așa înțelege poetul ortodox pe Isus — întâiul om care s'a depășit aruncându-și lestul omenesc.

Și i-s grele poetului tocmai sufletul și gândurile, plumbul care-l apasă, plumbul acesta cu care-și sperie totuși stihiile și-i dă versului lui îmbujorare și un sens activ de viață cu totul opus trăirii lui filosofice.

Aici e Drama și Destinul.

Ion Băleanu

Problema „Muncii naționale" la Tinerimea Română

D. M. Manoilescu, profesor universitar, va ține Vineri 26 Martie la orele 6 seara, a treia conferință din ciclul organizat de Societatea Tinerimea Română, tratând despre „Problema organizării muncii naționale.

Un glas alături de Veac

de ELENA M. MANOILESCU

Sâmbătă 20 Martie am ascultat în sala Dalles pe d-na Alice Voinescu. Ne-a vorbit despre boala secolului, «desumanizarea», cauzele ei și despre felul cum o putem remedia.

In finalul conferinței am regăsit-o pe d-na Voinescu de altă. Ne-a făcut aci o înaripată spovedanie sinceră și cinstită. I-am regăsit aci vorba domoală, caldă, plăcută, curgătoare și plină de convingere. Am ascultat-o cu plăcere, dar și cu multă tristețe. D-na Voinescu vede o mulțime de lucruri, lucruri reale care există, dar nu simte pe altele cari vai, oricât le-ai vedea, nu le poți pricepe, dacă nu le simți.

Doamna Voinescu ne spune că «omul de știință și omul religios caută adevărul».

Omul de știință o fi căutând adevărul, deși și acesta e foarte relativ. Căci ce a fost adevărat azi, numai e mâine și așa mai departe. Omul religios însă nu caută adevărul, omul religios l-a găsit.

A fi religios, înseamnă a crede și a crede înseamnă a fi convins, deci a nu căuta mai departe, adică «crede și nu cerceta!».

Pentru noi cei ce credem, adevărul este unul, noi îl purtăm în sufletele noastre întâiu și apoi în mințile noastre și nu ajungem cum spune d-na Voinescu «la credință prin rațiune».

In mărturisirea pe care ne-a făcut-o ne-a spus că după vizita sa la Oxford în vara aceasta, a înțeles ce înseamnă credința, acea credință pe care până atunci îi plăcea «să o știe undeva acceptată, ca pe o mobilă veche, moștenită dela strămoși, cu care «se deprinsese»». E foarte frumoasă sinceritatea și simplitatea cu care d-na Voinescu își mărturisește acest păcat și reîntoarcerea sa bucuroasă la sfânta Scriptură.

Ne miră un singur lucru numai, cum putea atunci d-na Voinescu acum vreo 10 ani să ție la A. S. C. R. conferințe cu conținut religios, când credința sa era numai o «mobilă moștenită dela strămoși!».

Apoi tragem nădejde că rețeta dată publicului, de a cânta «credința prin rațiune», conferențiara nu și-a aplicat-o, ajungând să se reîntoarcă la credință astfel. Dacă ar fi așa atunci n'a ajuns la credința adevărată, aceasta fiind calea cea mai sigură de a te depărta de credință. Credința nu exclude rațiunea și rațiunea închide calea credinței.

D-na Voinescu ne îndeamnă cu drept cuvânt să nu ne îndepărtăm de dogme, dar pe de altă parte spune că «dogma e *orientarea* pe care ne-au dat-o Sfinții Părinți ai bisericei pentru conducerea noastră în viață».

Să ne ierte d-na Voinescu, dar noi știm altfel: *dogmele sunt adevărurile bisericei creștine.* Dogma se înalță la capătul drumului spinos pe care merge creștinul, pentru înțelegerea adevărului, adică pentru înțelegerea dogmei către care tinde sufletele creștinului. Ele nu sunt puncte de orientare în viață, *ele sunt adevărul, singurul adevăr din viața creștinului.* Apoi de ce vorbește cu atâta insistență de faptul că știința nu e ostilă credinței. Astăzi ni se pare această insistență demodată și perimată. Nimeni nu-și mai închipuie azi cum își închipuiau părinții noștri, acum 50 de ani, că nu ești socotit om cult și om de știință, dacă ești credincios.

Azi dușmanul credinței nu e omul de știință, ci e acel fioros puhoi roșu, care caută să cotropească cultura, civilizația și credința Europei.

E curios că d-na Voinescu n'a amintit un singur moment de acest mare dușman de azi al creștinătății; și-a dat însă seama, că bate un vânt de anarhie, care a atins până și arta.

Are perfectă dreptate când spune că în pictură și în sculpură corpul omului ia tot felul de transformări puțin fericite și ceeace se vede azi din punct de vedere artistic, nu poate desfăta privirile.

Dar d-na Voinescu nu și-a dat seama că există o strânsă legătură între dărâmările bisericilor, între profanarea icoanelor, între anarhizarea societății și distrugerea gustului artistic în artă, fie în pictură, în sculptură, în muzică și chiar în dans?

Tot ceeace vedem, tot ceeace ne înconjoară, tot ceeace citim, tot, chiar lucrurile cele mai nevinovate în aparență, sunt croite înadins pentru distrugerea tuturor așezărilor de azi, pentru sdruncinarea din temelii a omenirei așa cum e ca azi, pentru ca apoi stăpânirea cea nouă să se poată grefa pe ruinele fumegânde ale lumei noastre, pe care în conștient o vom fi distrus-o chiar noi, cu lipsa noastră de luciditate și de comprehensiune.

Și atunci dece se miră d-na Voinescu că e o prăpastie între unii părinți, cari nu înțeleg și copiii lor cari se trezesc și acceptă «voit» o disciplină, ce trebue să-i apere de cataclismul care se apropie?

Și atunci de ce se sperie de această disciplină trezită pretutindeni ca o reacțiune și ca o apărare și de ce crede că nu vor eși energii creatoare de conducători și gânditori din falangele tinere de pretutindeni, cari știu să asculte, fiindcă *vor* și fiindcă *simt că așa trebue.* Și la rândul lor vor ști să comande tocmai fiindcă au știut să asculte.

Nu aude d-na Voinescu cum urlă lupii, nu simte viforul ce se apropie și nu vede străjele de tineri voluntari neînfricoșați, de pretutindeni, cari opun perfidiei înșelătoare și cuceritoare de minți și suflete prea încrezătoare, numai curajul și credința lor sinceră și neîntinată, călăuzite de o disciplină trupească și sufletească, egală cu aceea a ordinelor călugărești?

Aici nu e vorba cum crede d-na Voinescu nici de «mit» și nici de «diletantism».

Puhoaele păgâne au închis, o drept încă din secolul trecut, cum foarte bine a spus d-na Voinescu, «porțile misterului». Părinții noștri au stat și au privit zadarnic la ele.

In zilele răsboiului ele s'au deschis o clipă *pentru noi cei ce pe atunci eram numai adolescenți.*

Azi copiii noștri le-au deschis larg și astfel aripile misterului au bătut deasupra multor frunți, iar miresmele de tămâe au trezit în multe suflete, amintirea adormită a credinței trecute.

VIAȚA POLITICĂ

Deschiderea celei de a III-a expoziții a Echipelor Regale Studențești

Cuvântarea M. S. Regelui

Eri dimineață a avut loc în Muzeul Satului Românesc dela Șosea deschiderea celei de a treia expoziții a echipelor regale studențești. Solemnitatea a fost onorată cu prezența de către M. S. eRgele, inițiatorul și îndrumătorul suprem al bravilor echipieri care prezentau rezultatele activității lor din cursul anului 1936.

Au fost de față d-nii miniștri Inculeț, dr. Costinescu, Franasovici, Cancicov, Valer Pop, M. Negură, d. primar general Al. G. Donescu, prof. De Martonne (cunoscutul geograf), C. Argetoianu, P. Halipa, Trancu-Iași, V. Slăvescu, prof. dr. Titu Gane, senator Ștefan Ioan, d-na prof. Gusti, Raul Anastasiu, prof. Al. Rosetti, prof. A. Rădulescu, Ionescu-Dolj, S. Mehedinți, T. Vianu, C. Stoicescu, O. Onicescu, Cezar Petrescu, D. V. Țoni, Em. Bucuță, D. Ciurezu (directorul revistei «Albina»), Ap. Culea, dr. Voiculescu, Al. Lascarov-Moldovanu, preot Dron, Ghețu, d. și d-na Adrian Scărlătescu, adtorul fundațiilor, Aurelia Simionescu, Sthal, etc.

Expoziția cuprinde darea de seamă a activității studenților echipieri de anul trecut, activitate minunat prezentată prin diagrame și tabelele expuse.

D. profesor D. Gusti a rostit următoarea cuvântare:

SIRE,

Mergând înainte pe drumul arătat de Maestatea Voastră, de faptă și de ridicarea țării, prin silințe metodice și încordate, avem astăzi bucuria să chemăm la a treia Expoziție a lucrului Echipelor studențești.

Anul care a trecut, a însemnat pentru munca de vară a Fundației culturale Principele Carol, o frumoasă biruință. Am întins din nou brazda și în același timp am și adâncit-o, am adunat rezultate și totodată am scos învățături noul.

Numărul echipelor a urcat de la 12, în 1934, la 25 în 1935, și la 47 în 1936. Iar echipierii studenți și tehnicienii au crescut de la 154, în 1934, la 331, în [illegible] *și privită cu mirare în 1934, a luat deodată o mare desvoltare și a aflat o primire obștească. Toți cei cari au luat cunoștință de munca Echipelor și au văzut-o în urmările ei, cred, că au fost însfârșiți pui în fața uneia din cele mai bune metode de îndreptare a satului românesc, și cer cu stăruință ca ca să fie întinsă cât mai degrabă asupra întregei țări.*

Cuvântarea M. S. Regelui

Domnule profesor,

La cele ce ați spus, aș avea puține cuvinte de adăugat, fiindcă expoziția de față va arăta care sunt rezutatele acestor echipe. Țin însă cu acest prilej — care este un prilej anual — să aduc înainte de toate mulțumirile Mele cele mai vii tuturor acelor, cu dumneata în cap, care ați priceput și ați putut să duceți la îndeplinire un gând al Meu.

Ați spus că Eu v'am adus sufletul în această operă. Este adevărat.

Dar mai mult decât aceasta: pot să vă spun că am adus o credință nestrămutată că metoda aceasta este singura care putea da adevărate roade pentru ridicarea satelor noastre, metoda aceasta integrală, în care nu există rivalități, în care nu există decât o strânsă colaborare între toate elementele care sunt chemate să ridice satul.

Această credință nu era suficientă, — o mărturisesc. Am găsit, cu mare bucurie, pe aceia cari M'au priceput și M'au ajutat; lor, în această zi în care se văd rezultatele, aduc caldele și viile Mele mulțumiri (Aplauze prelungite).

M. S. REGELE CAROL II

A urmat vizitarea cu amănuntul a expoziției, M. S. Regele primind explicațiuni dela d. Gusti. Festivitatea a luat sfârșit într'o atmosferă de însuflețire la orele 11.45.

Expoziția echipelor regale studențești rămâne deschisă.

m. v.

Dela Palat

COMUNICAT No. 14

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 22 Martie 1937 Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe:

D. general de Corp de armată adjutant Paul Angelescu, ministrul Apărării Naționale;

D. ing. Radu Irimescu, ministrul Aerului și Marinei.

La dejun M. S. Regele a avut invitați pe:

D. Jacques Thibaud;

D. Maxime Ducrocq, președintele consiliului internațional al vânătoarei;

D. M. Costiescu-Ghika, ministrul plenipotențiar.

După amiază M. S. Regele a primit în audiență pe:

D. M. Costiescu-Ghika, ministrul plenipotențiar.

București, 22 Martie 1937.

Insănătoșirea M. S. Regina Maria

COMUNICAT No. 15

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următorul buletin medical privitor la sănătatea Majestății Sale Regina Maria.

Gripa a luat sfârșit. Tusea a încetat. Temperatura normală. Gastroragia, semnalată în primul buletin, s'a oprit, sub înrâurirea repausului, regimului și tratamentului.

Dispoziția generală bună.

Sărbătorirea d-lui A. C. Cuza la Ateneul Român

Sărbătorirea d-lui A. C. Cuza, pentru împlinirea a 80 ani de viață se va desfășura în ziua de 11 Aprilie într'un cadru solemn și va avea loc la Ateneul Român. Vor participa [illegible] reprezentanții tuturor societăților naționaliste, a clerului, a Academiei Române și a instituțiilor culturale.

Sărbătoarea nu va avea un caracter politic, dar concomitent d. A. C. Cuza va fi sărbătorit de partidul național creștin. Programul va fi fixat ulterior de d. Octavian Goga, președintele partidului, de cei doi secretari generali d-nii Stan Ghițescu. George Cuza și d. C. C. Brăescu președintele organizației, unde va avea loc această solemnitate.

D. Ministru Angelescu s'a înapoiat azi dimineață

Azi dimineață la orele 9.45 a sosit din Polonia d. dr. Angelescu, ministrul educației naționale.

D-sa s'a declarat satisfăcut de rezultatele obținute în urma demersurilor pentru extinderea și consolidarea relațiunilor culturale între Polonia și România.

Ca urmare va fi un numeros schimb inter țări, de studenți, conferențiari și artiști.

Consiliul de răsb

Amânarea procesului celor șapte studenți

Ziua II-a

Eri au continut în fața Consiliului de răsboi, secția I-a, desbaterile procesului celor șapte studenți creștini, care în ziua de 26 Ianuarie a. c. au sancționat cu 25 bețe, date la spate, pe studentul Aurelian Rădulescu, președintele tineretului liberal, care a răspândit afișe incendiare, ce lovia în prestigiul studențimii române-creștine.

CONTINUAREA INTEROGATORIILOR

In continuare s'a procedat la luarea interogatorului, inculpatului VASILE POPESCU. Recunoaște că face parte din poliția studențească. Motivează necesitatea acestei poliții studențești, mai ales în zilele congreselor studențști.

Declară că cunoaște pe *Aurelian Rădulescu*, care i-a fost coleg de liceu și facultate. Expune faptele petrecute și pentru care sunt trimiși în judecată.

Mai departe, inculpatul, arată cum Aurelian Rădulescu, ducea o activitate «gazetărească», de defăimare a studențimii, într'o gazetă așa zisă studențească. Această gazetă era finanțată de politicienii liberali și avea ca țintă compromiterea mișcării naționaliste.

Inculpatul mai declară, că într'o discuție, avută cu Aurelian Rădulescu, i-a mărturisit că a fost dus în eroare de *Amedeu Bărdescu*, cu care a redactat manifestul încriminat și l-a lipit pe ușa bisericii.

INCULPATUL IORDACHE SPANU, secretarul general al C. S. B., declară că n'a cunoscut niciodată pe Aurelian Rădulescu, totuși s'a prezentat d-lui jude-instructor, în calitate oficială de secretar general al unei organizații recunoscută persoană juridică. Și s'a constituit prizonier, până la prinderea autorilor agresiunei. Arată că este în- [illegible] dar care nu întrunește condițiunile delictului.

Inculpatul ȘOCARICIU EREMIA, declară că fiind revoltat de gestul lui *Aurelian Rădulescu*, i-a aplicat 25 lovituri la spate. Aceasta, îndată ce victima și-a recunoscut vina și a declarat că primește sancțiunea.

In ceeace privește ceilalți inculpați, precizează că n'a avut niciun amestec în această chestiune.

D. comisar regal, pune câteva întrebări inculpatului, pentru a preciza ora când a fost aplicată sancțiunea.

D. av. CONSTANT, întemeiat pe dispozițiunile art. 103 din c. j. m., cere Consiliului de a întreba pe ultimii doi inculpați, ce apărare își iau și cu ce martori înțeleg să se apere. Deși această procedură trebuia făcută cu trei zile înainte de termenul judecății; chiar dacă se urmărește judecarea rapidă a procesului, nu se poate trece peste acest drept.

D. av. *Radu Budișteanu*, ridică deasemeni un incident, bazat tot pe art. 103, din c. j. m., pe considerația că ultimii doi inculpați: ȘOCARICIU EREMIA și GHIOCEL D. sunt lipsiți de apărare, fiindcă s'au prezentat pentru prima oară în boxă și luând cunoștință din ziare că sunt judecați în lipsă.

D. comisar regal *I. Diaconescu*, răspunde la incidentul ridicat și susține că, condițiunile art. 108, din c. j. m. sunt satisfăcute.

Consiliul deliberând respinge incidentul.

D. av. MIȘU POLIHRONIADE, susține că pe baza declarațiilor, ȘOCARICIU este singurul autor al faptelor. Și dece tocmai lui îi este ridicată posibilitatea de a se apăra cu martori și deci să se îndeplinească formalitățile cerute de art. 103 din c. j. m.?

D av. Alex. Constant, *cere ca procesul să nu fie judecat după amiază, deoarece majoritatea d-lor apărători sunt ocupați cu alte procese la tribunal.*

Mai departe arată că în virtutea puterii discreționare, președintele poate fixa desbaterile procesului numai de dimineață.

Cererea este respinsă, anunțându-se continuarea desbaterilor, după amiază la orele 5.

Ședința se suspendă la orele 1 jumătate.

Ședința de după amiază

După amiază, ședința se redeschide la orele 5.

Se procedează la apelul acuzaților.

Apoi se ia interogatoriul ultimului inculpat, GHIOCEL D-TRU, care declară că n'are niciun amestec și că după închiderea Universității-lor s'a pomenit cu o citație. Nu cunoaște pe *Aurelian Rădulescu* și roagă Consiliul a dispune să se facă o confruntare între inculpat și victimă.

D. av. ALEX. CONSTANT, arată că faptul de asociere nu este incriminat de noul cod penal. In al doilea rând nici un inculpat, afară de Vasile Popescu, nu face parte din vreo asociație.

D. comisar regal: «Deocamdată, fapta ce li se impută, nu se știe dacă există sau nu.»

D. av. M. Polihroniade: *Constituția precizează că nimeni nu poate să fie sustras dela judecătorii săi firești. O lege poate să aibă putere retroactivă, adică o infracțiune săvârșită sub imperiul unei legi, poate fi judecată după dispozițiile unei noui legi,* numai în cazul când cea în vigoare este mai favorabilă acuzaților.

Ori, fapta ce li se impută celor șapte fruntași ai studențimii creștine, săvârșindu-se sub vechea lege a stării de asediu, nu poate să fie judecată conform dispozițiunilor legii ce a intrat în vigoare la 15 Martie crt., care creează o situație mai rea inculpaților.

D. Comisar regal, combate incidentul și consiliul după deliberare, îl respinge.

Amânarea procesului

D. av. ALEX. CONSTANT, din partea inculpaților ȘOCARICIU EREMIA și GHIOCEL DUMITRU, depune o listă de patru martori.

D. comisar regal, *arată că noua listă de martori nu se poate admite, decât în cazul disjungerii procesului. Fiindcă dispozițiunile art. 103 din c. j. m. nu sunt respectate și eventuala hotărîre a Consiliului ar fi declarată nulă.*

D. av. ALEX. CONSTANT, arată că disjungerea procesului este tardivă, deoarece s'au luat interogatoriile și ultimilor doi inculpați. Așa dar, cererea este nu numai tardivă, dar și nefundată.

Faptul este masiv și nu se poate despica în două. Este imposibil a se accepta disjungerea, fiindcă procesul este unul și trebue să se judece împreună.

Cere a se admite noua listă de martori.

D. av. Alex. Tell, *arată că măsura este inutilă, fiindcă la începutul procesului, s'au ridicat mai multe incidente cari au fost respinse, deoarece d. comisar regal a cerut continuarea desbaterilor.*

Consiliul s'a pronunțat asupra acestui incident, deși era ub un [illegible] *aspect, astfel că nu mai poate* [illegible] *veni.*

Consiliul deliberând în secret, hotărăște respingerea incidentului ridicat de ministerul public, hotărînd amânarea procesului la o dată ce va fi anunțată.

Ședința se ridică la ora 6 jum.

Ilie Sălătruceanu

„Frontul Românesc" în Ilfov

Consfătuirea comitetelor sătești din plasa Oltenița

In orașul Oltenița a avut loc Duminică o consfătuire a «Frontului Românesc» din această plasă.

Intrunirea s'a deschis sub președinția d-lui dr. C. Deculescu.

Dela centru au participat d-nii D. R. Ioanițescu, Alex. Samion, Petre Tudor și ing. Virgil Gavrilescu.

D. DR. C. DECULESCU vice-președintele organizației Ilfov a făcut o dare de seamă asupra modului cum s'a organizat plasa, rostind cuvinte de bun venit fruntașilor.

CUVANTAREA D-LUI D. R. IOANIȚESCU

Am venit aci, în această falnică cetate a Olteniței unde eu și Deculești n'am cunoscut decât victorii și niciodată înfrângere.

Vă mulțumesc pentru entuziasmul cu care ați răspuns și pentru numărul mare cu care participați transformând într'o măreață adunare întrunirea comitetelor sătești.

Astăzi când Parlamentul tuturor fărădelegilor liberale a încetat din viață pentru totdeauna, suntem în dreptul nostru să sunăm mobilizarea generală, pentru a revendica guvernul care nu poate fi format decât numai din sânul partidelor naționaliste în fruntea căruia stă marele Vaida-Voevod.

D-sa a spus că este o aberație, un războiu deghizat al partiedlor cu tendințe comuniste cari cer îndepărtarea preoților și tineretului univeritar din politică, factorii ce au luptat întotdeauna paralel cu aspirațiile neamului.

D-sa face apoi o critică documentată asupra ultimelor legiuiri liberale, care nu sunt altceva decât tot atâtea impilări ce sugrumă drepturile și libertățile poporului.

Rămânerea deci a acestui guvern la putere constitue o primejdie.

Adunările național-creștine

Duminică 21 organizația partidului național-creștin din jud. Ilfov a ținut două mari adunări în comunele Bragadiru și Ciorogârla. La aceste întruniri au luat parte conducătorii organizației jud. Ilfov în frunte cu președintele C. C. Braesku.

La urmă ia cuvântul d-rul av. C. C. Braesku, președintele partidului național-creștin din Capitală și jud. Ilfov care arată marea însemnătate a luptei partidul național creștin dusă cu atâta tenacitate în toată țara. D-sa își exprimă bucuria văzând cum sătenii părăsesc partidul național-țărănesc și se încadrează cu atâta dragoste sub stindardele cu „svastică" ale organizației național-creștine.

La adunarea din comuna Bragadiru peste 300 de săteni încolonați și cu drapele primesc oaspeții din Capitală.

Adunarea este prezidată de d. C. C. Braesku.

Vorbesc mulțimii adunate aci d-nii Ion Osipov, prof. Gabrielescu, av. M. Cosac, prof. Ioanițescu și săteanul fruntaș din comună C. Tudose, *care arată că a părăsit scârbit partidul țărănesc și că e astăzi luminat deplin de adevărurile propovăduițe de A. C. Cuza.*

D. arhitect I. D. ENESCU luând cuvântul arată pericolul național ce-l reprezint toți cei pripășiți la noi în țară și explică pe înțelesul tuturor rușinea întâmplată recent cu afacerea «Lomaș» în care sunt amestecați și țărăniștii și liberalii.

Ultimul la cuvântul d. C. C. BRAESCU care înfierează atitudinea partidelor ce au guvernat țara până astăzi și au dus-o la ruină. Astăzi neamul acesta se vrea gospodărit cu cinste și românism și dorința lui cea mai fierbinte este ca d-nii A. C. Cuza și O. Goga să fie în fruntea lui. Să dea Dumnezeu ca glasul neamului nostru să fie ascultat.

Intre partid politic și stat

(Continuare din pagina I-a)

nerea unei stări de lucruri care îi avantaja. Obținând rând pe rând puterea, cele două grupări nu făceau decât să-și slujească propriile lor interese neconcepând nici un moment un interes superior al colectivului național. In opoziție, fiecare din aceste grupări luptând una contra celeilalte, loveau cu aceiași săgeată în adversar ca și în «Stat». Ar fi fost logic ca odată votul universal obținut și astfel ultimul deziderat satisfacut, partidele să dispară întrucât și rostul lor dispăruse.

Dar cu ușurința de care vorbeau, partidele schimbară brusc obiectivul. Sub influența doctrinelor socialiste ele se erijează acum în șampionii claselor năpăstuite: muncitorime, țărănime etc. Tactica e cunoscută: lupta de clasă, iar scopul final precis: desființarea granițelor naționale, pentru instaurarea socialismului marxist internațional. Lupta lor contra celorlalte, cari reprezintă interese opuse. Interesele restului colectivității. Adică ale statului însuși, ale națiunii!

Iată însă că dela o vreme asistăm în toate statele, la nimicirea acestor mari forțe cari erau partidele politice. Cauzele sunt multiple. Noi vom considera numai una din ele: aceia în legătură cu problema ce o discutăm. Victoria concepții naționalismului integral, cu corolarul său imediat: întărirea statului. Pe măsura ce revoluția națională se apropie, partidele se fărâmițesc, iar atunci când ea se înfăptuește — ca în Italia sau Germania— partidele dispar. Și nu numai prin simpla forță executorie a unui decret guvernamental, ci prin faptul că ele nu mai pot opune nici un fel de rezistență. Lupta s'a inversat.

Astăzi cel care atacă este tocmai «Statul» și atacă bineînțeles pe adversarul său de totdeauna: partidul.

Acesta din urmă caută tocmai pentrucă-și simte sfârșitul, o nouă justificare a existenței sale.

In vechea ideologie democratică individualistă n'o poate afla, în cea socialistă a luptei de clasă și mai puțin. Deci în fața adversarului viguros, puternic, nici o posibilitate de apărare, nici o justificare! Victoria statului totalitar, automat, aduce desființarea partidelor indiferent de firma lor, de formația și chiar de conducătorii lor.

Lupta care a început cu luarea Bastiliei se sfârșește astăzi cu victoria unui combatant nepresimțit și nevăzut atunci: Statul, considerat ca totalul forțelor vii și permanente ale națiunii. Statul național totalitar.

Ion Vial

Vizita d-lui Mitiță Constantinescu la Berlin

BERLIN, 22 (Rador). — D. Mitiță Constantinescu, guvernatorul Băncii Naționale a României, însoțit de d-nii directori Lapedatu, Iordan și Bălcescu, a sosit azi la Berlin.

Oaspeții au fost salutați la gară de d. Dreyse, viceguvernatorul Băncii Reichului, d. N. Petrescu Comnen, ministrul României, de reprezentanții ministerelor de afaceri străine și de finanțe ale Reichului și de membrii legației române.

In cursul dimineții de azi, puțin timp după sosire, d. Constantinescu și însoțitorii săi au fost primiți în audiență de contele Schwerin von Krosigk, ministrul de finanțe și de d. dr. Schacht, președintele Băncii Reichului, cărora le-au fost prezentați de d. Comnen.

CALATORIA TRIUMFALA A DUCELUI IN LIBIA

D. Mussolini vorbind mulțimilor adunate în piața vastă a unui oraș nou creat de italieni.

Despre partidul unic

(Continuare din pagina I-a)

istorică a partidului unic nu numai ca o reacțiune împotriva democrației dezagregante și a partidismului liberal, generator de anarhie, dar și ca o expresie plastică, instinctivă, irezistibilă a nevoii universal resimțită de concentrare, de unificare și de exaltare a tuturor puterilor vii ale națiunilor de rasă albă. De aci și antiteza între revoluția democratică, prototip 1793, mai mult negativă, care a descătușat energiile în vederea irosirii lor și între revoluția națională, categoric pozitivă, deoarece ea organizează aceleași energii, în vederea realizării unui efort suprem, de finalizare istorică.

D. Manoilescu exprimă foarte clar și mai ales foarte pregnant această idee.

«...*Universalitatea partidului unic nu se datorește numai caracterului negativ al acestei instituții — adică negativ față de vechiul regim democratic și anarhizant — ci mai ales PRINCIPIULUI SAU CONSTRUCTIV (ȘI ORGANIZATORIU). Cu alte cuvinte, ori care ar fi sensul revoluției și precedentele istorice în fiecare țară*, noile instituțiuni eșite din această revoluție se aseamănă în chip straniu. *Constatare ce ne obligă să conchidem că există anumite condițiuni comune, anumite «imperative» pe cari toate regimurile politice și sociale ale secolului nostru trebuie să le satisfacă.*

«E în climatul secolului, — spre a ne sluji de o expresie la modă — ceva care favorizează regimurile autoritare pe bază de partid unic, după cum există o cauză obscură dar implacabilă care favorizează nașterea și expansiunea corporatismului».

Acest ceva adăugăm noi, această cauză obscură dar atât de viu resimțită, este nevoia universală și organică de concentrare, de înmănunchere a forțelor, de desăvârșire culturală și civilizatorie. De altmintreli însuși faptul că Statul autoritar și totalitar își impune atâtea norme și atâtea justificări etice, constitue o dovadă că ne aflăm în pragul unui veac de gigantice realizări și de apoteoze finale.

*

Intr'un articol viitor ne vom opri mai mult asupra funcțiunilor pe cari PARTIDUL UNIC este predestinat să le îndeplinească în acest crepuscul de mileniu, posomorit și încordat.

Simt însă că nu pot încheia aceste rânduri înainte de a încerca să privesc încă odată în ochi pe reprezentanții «intelectuali» ai lumii vechi, spre a le reaminti cât sunt de meschini și de vulgari.

In adevăr, atât SECOLUL CORPORATISMULUI», cât și «PARTIDUL UNIC» în special sunt victorii românești cari prin însuși faptul că sunt considerate ca atare peste granițe, pierd orice caracter personal. Ele se cuveneau măcar recenzate în chip obiectiv, criticate chiar, dar nu trecute sub tăcere. Atitudinea aceasta ne stârnește compătimirea, fiindcă noi știm că marile acte, gesturile largi prin cari se exprimă viața tânără, cugetarea invincibilă a unui popor, nu pot fi înăbușite prin astfel de conspirații de cucuvele. Ba, tocmai dimpotrivă, căci adesea încercarea de a le ține sub obroc, le subliniază și mai mult importanța.

Acesta va fi cazul, sunt absolut convins și cu PARTIDUL UNIC.

Imi amintesc că în copilărie un sârb dela curtea tatălui meu îmi spunea: «Soarele răsare chiar dacă nu cântă cocoșul». Deci cu atât mai mult va răsări și în cazul de față, când avem de aface nu cu cocoși ci cu simpli claponi rebegiți și nătuci.

NICOLAE BOGDAN

SPORT

Românii încurajează pe C. A. O...

A fost dezolant pentru unii faptul că Duminecă, la un moment dat, [gale]ria românească, îndeobște cunoscută ca foarte exigentă pe chestii [na]ționaliste, a strigat tot timpul încurajând echipa judeo-maghiară din [O]radea — arătându-se tot timpul exasperant de ostilă formației F. C. Ra[pi]d din București, care oricum are mai mulți români de cât C. A. O.

— Uite domnule, naționalismul publicului nostru... Poftim... e mai românească C A O decât Rapid, care azi nu are în echipă de cât trei mi[no]ritari, m'a interpelat amărât un simpatizant al echipei bucureștene.

La prima vedere convenim și noi că revoltatul nostru spectator sportiv [ș]i simpatizant prin vocație al F. C. Rapidului, are dreptate. Nici nu poate [f]i îndoială că are dreptate, fiindcă prefer echipa cu opt români în ea decât pe aceea care nu are decât unul singur — pe Mircea David.

Dar publicul bucureștean — mai bine zis galeria (acea splendidă pus[ta]mă; adunătură de oameni de toate soiurile în tribunele cu locuri de doi poli) e caracterizat de un mare și verificat bun simț. Sezizează cu o nemaipomenită intuiție dedesubturile imorale, toată viața de culise a sportului românesc — și în felul acesta se răzbună. Se răzbună direct [n]u pe necinstiții care profită, fiindcă ei, prudenții, nu-și expun osânza ar[ena]i, ci pe cei ce sunt unealtă, elementul de speculă și furtișag: pe echipă.

Vecinul nostru din tribună a adăogat apoi violent:

— Cine crezi domnule că e de vină de atmosfera asta imposibilă? Numai presa... numai presa... care scrie toate prăpăstiile...

Iată o reflecție care trebue subliniată.

Trebue spus odată pentru totdeauna: F. C. Rapid, echipă fostă oficial a căilor ferate, al căror nume îl și purta, iar azi ținând mascat de aceiaș instituțiune de stat, nu are o atmosferă nefavorabilă făcută de presă, ci [e] hulită din cauza purtării și manevrărilor necinstite ale conducătorilor.

Fiindcă necinstit este ca să iei din bugetul căilor ferate române mai bine de un milion și jumătate lei ca să cumperi niște gloabe maghiare.

E necinstit să cheltui câteva milioane din bugetul aceleiași instituțiuni ca să construești, în condițiuni veroase, un stadion pe care după [ș]ase luni nu-l poți utiliza din cauză că tribunele de beton armat (auziți!) au crăpat. E necinstit și e pălmuitor pentru obrazul acestei nații, furată în toate modurile, ca în timpuri ca acestea să trimiți devizele țării peste hotare, pentru a cumpăra jucători (și de la cine!). Și e și mai rușinos ca după aceste triste experiențe de conducere, d. Alfred Fulga, să-și pună pătura în cap sub forma unei retrageri discrete, după ce a dus de râpă un club care putea fi cu tradiție românesc, și după ce a dat pe mâna unor exploatatori ce se mențin în umbra anonimatului, o echipă cu jucători români de talent persecutați de un antrenor fără control, și cu gloabe minoritare, plătite exagerat de scump cu banii publici, menținute la rangul de vedete.

Fără îndoială, Petrică Rădulescu, Fănescu, Bogdan, Roșculeț, sufer enorm de pe urma faptului că sunt huiduiți. Dar, precizând, publicul nu [p]e ei îi huiduește, ci pe coechipierii lor minoritari, împreună cu condu[că]torii, pricina disgrației publice...

Iată de ce publicul românesc, cinstit, preferă să încurajeze echipa [u]nui club știut iredentist, de cât această iredentă mascată, mult mai pe[ri]culoasă și mai păgubitoare. Prima e o bubă la suprafață pe care o poți [u]șor, cauteriza pe când cea de a doua e o boală veche intestinală de ca[r]e suferă, nevinovat această țară de atâta vreme...

Și țara știe, deaceea strigă...

Să plece microbii!

Ion Străjuică

CARNET

Duminecа trecută au fost scoși din cursa Cupei României trei competitori minoritari care activează în Divizia A: Chinezul, C. A. O. și A. M. E. F. A.

Ne pare bine că au rămas în cursă mai multe echipe românești, cărora le dorim succese.

Dar chestiunea mai are o latură foarte interesantă; recentele insuccese minoritare arată că ungurii și evreii nu mai au ce căuta în echipa națională. Pe de o parte fiindcă principial pătrunderea lor acolo este o monstruozitate sofistică, iar pe de altă parte fiindcă felul detestabil în care joacă în prezent nu mai dă dreptul niciunei scăfârlii federale să-i susțină.

Echipa studențească a Africei de Sud, continuându-și turneul în Europa a jucat un match la Hanovra cu reprezentativa Saxoniei de Jos.

Echipa germană a învins cu 18-3.

Ene, micuțul jucător venusist accidentat acum două Duminici, este vizitat în permanență de prieteni cunoscuți și necunoscuți.

In timpul liber se ocupă cu caricatura. Pe Humi, în special, îl prinde foarte bine, dar înaintașul centru al Venusului pretinde că nu este atât de urât cum îl face Ene.

Dece Districtul nu deleagă observatori oficiali și calificați la matchurile de categorii inferioare, unde nu există nici măcar controlul unui public mai conștient?

In ziua de 10 Aprilie, gruparea A. C. T. a organiza la Slatina o reuniune mixtă de box, în cursul căreia profesionistul Zaharia Vișinoiu va lupta cu Gheorghe Lungu.

Fostul campion mondial la 5000 m., finlandezul Paavo Nurmi se află actualmente la Praga, dar nu ca atlet și sportmen, ci ca negustor.

In cadrul campionatelor internaționale de tennis dela San Remo, jucătorul bucureștean Caralulis a înregistrat o nouă victorie.

Caralulis a învins pe cehoslovacul Ambroz în două seturi cu 6—8 și 6—3.

ȘAHUL ROMANESC

[illegible] ...mea șahului femenin

[illegible] ...opie olimpiada dela Stockholm [illegible] (August), Se va desfășura aci, [illegible] ...ă campionatul națiunilor, pe e[illegible] ...și campionatul femenin mon[illegible] ...dividual. Proporțiile competițiu[nii] ... anul acesta, depășesc tot ce s'a [făcut] în trecut. Căci, de doi ani, [șahul] femenin mondial, se organizează, ... din 1936, condus energic de Miss [...]nnon (Anglia), a luat o ofensivă [prin]tre cele mai viguroase.

[I]n lumea anglo-saxonă, șahul era [...] mult răspândit. Așa, găsim că din [...]5, datează primele campionate naționale femenine în Anglia, Scoția și Noua Zelandă. După războiu, în Marea Britanie, șahul — predat și în școli — constitue obiect de națională competiție între fetițe până la 14 ani, [...]noi între domnișoare până la 21 ani.

In România, primul campionat național femenin a avut loc în 1936.

Iată câteva din campionatele naționale cunoscute astăzi: 1. *Olanda*, Roodzant; *Franța*, Chantal de Silane; *Marea Britanie*, E. Holloway; *România*, Rodica Lutia; *Danemarca*, Ida Göran; *Polonia*, Regina Gerlecka; *Scoția*, Forbes; *Noua Zelandă*, Abbot; *Rusia*, E. N. Semenova, etc.

Campioana mondială, imbatabilă de 10 ani, este *Vera Menchik* (Cehoslovacia), care va susține în curând, pentru titlu, un match cu *Sonia Graf* (Germania), învingătoarea concursului internațional femenin dela Sommering, Austria (Iunie 1936) — la care a participat și *Rodica Lutia*.

In țară, șahul începe a pătrunde și în lumea femenină. Se anunță chiar, constituirea primului cerc de șah femenin din România (Orbei). Din o sumă de centre șahiste din țară se anunță apariția unor viguroase talente. Vom releva pe *Viorica Dumitrescu* (Cernavodă), care denotă un talent excepțional, și care pare a fi cea mai serioasă concurentă a colegei sale *Rodica Lutia*.

Pregătiri în vederea desemnării candidatelor pentru olimpiada dela Stockholm, au început, pretutindeni. La noi, campionatul femenin care va avea loc între 20. VI—10. VII 1937 (paralel cu campionatul național), va decide asupra delegației șahului femenin.

Federația română de șah, invitată a trimite două delegate ale șahului femenin, la Stockholm, a acceptat invitația, anunțând trimiterea numai a unei singure participante — dat fiind nivelul încă destul de modest al șahului nostru femenin.

Federația internațională femenină, s'a constituit în 1935, și s'a afiliat în 1936 la F. I. D. E. Delegata României, pe lângă această Federație, este d-șoara *Rodica Lutia*, studentă din Cernăuți.

Cronicar

O reuniune de antrenament atletic

Viforul Dacia organizează o reuniune de atletism cu caracter de antrenament, rezervată numai membrilor ei și tinerilor care doresc a se înscrie în Asociațiune, în după amiaza zilei de Sâmbătă 27 Martie pe Stadionul Municipal al Sectorului 1 Galben, cu începere dela ora 16.

Programul cuprinde:

Probe rezervate atleților seniori și juniori: 60 m. cu plecare lansată, aruncările greutății și discului, săriturile în lungime și în înălțime. Nu se vor face clasamente individuale, ci numai pe grupe, cerându-se să îndeplinească condițiunea de a trece baremurile de mai jos; greutate: seniori cat. I, 10 m., cat. II, 8½ m., juniori: cat. I, 12 m., cat. II, 9 m.; Disc: seniori cat. I, 30 m., cat. II 25 m.; juniori: cat. I, 30 m., cat. II, 25 m.; Inălțime: seniori cat. I, 150 cm., cat. II, 135 cm., juniori cat. I, 14 cm., cat. II, 125 cm.; Lungime: seniori 5 m. 50 cm., cat. II, 5 m., juniori cat. I, 5 m. 25 cm.; cat. II, 4 m. 90 cm.

Probe pentru copii născuți în anii 1922, 1923, 1924: 40 m. viteză cu plecare lansată și o alergare pe teren variat pe distanța de 1,200 m.

Situația gravă în Barouri

Elocința unei statistici

IAȘI. — Și astăzi unii dintre politicianii partidelor democratice, amicii nedespărțiți ai evreilor, se fac că nu înțeleg furtuna deslănțuită în țară de mișcarea naționalistă și în special mistica și dinamica tineretului și nu acceptă justificarea acestei acțiuni.

A le recunoaște, este a-și recunoaște vina lor, ce a provocat, în parte, această deslănțuire de forță și a-și recunoaște și declinul.

Era o vreme, când aceste specimene considerau acțiunea naționalistă a studenților ca acte de vandalism și inconștiență.

Cum se poate, spuneau ei, să se ceară ceva contra Constituției, practic vorbind, cum să fie supărați evreii, cari îi laudă și-i plătesc.

Dar iată că după acțiunea studențească, vine acțiunea Țării și mișcarea organizată a corpului avocaților români-creștini, în cari se aliniază avocați creștini din toate partidele politice și cari înfăptuiesc un început de proporționalitate etnică în barouri, obstaculând noile înscrieri ale avocaților evrei, nemai definitivând pe stagiarii lor și revizuind, conform legii avocaților, pe cei înscriși neregulat.

Acțiunea aceasta nu e nici nedreaptă, nici ilegală, pentru că nici o justiție și nici o lege din lume nu poate admite dispariția nației românești, prin dispariția intelectualității sale.

Ori tocmai aceasta o urmărea invazia iudaică în Barouri. După cum au făcut să dispară clasa de mijloc românească, voesc acum să realizeze acelaș rezultat în clasa conducătoare românească a liberilor profesioniști.

Trebuia să dispară cea mai liberă dintre forțele spirituale românești.

Cotropirea iudaică a barourilor în cifre

Că lucrurile stau așa o dovedește statistica avocaților, culeasă după anuarul oficial al justiției, întocmit de ministerul respectiv.

Numărul total al avocaților pe țară este de 13,898.

Din aceștia 9420 sunt avocați români creștini, 2676 jidani și 1764 alte minorități.

Orice eroare s'ar fi strecurat, nu schimbă situațiunea centrală a acestor cifre.

Numărul minoritarilor la un loc este de 4442 inși, iar ca proporție 35%, din care 20% evrei și 15% alte minorități. Deci cu mult peste proporția cuvenită din raportul de populație.

Dacă nu ne-am fi mișcat acum doi ani, am avea astăzi peste 40% minoritari, iar peste câțiva ani peste 50%.

Din examinarea acestei statistici se evidențează primejdia invaziei evreești, întrucât, în raport cu populațiile respective, proporționalitatea celorlalte minorități în Barouri și încă destul de multe, în care numărul minoritarilor ajunge la aproape 80%, cum este în Bucovina și Basarabia. Dar mă opresc aici.

Din aceste date se constată că primejdia cotropirii și înstrăinării barourilor este foarte mare.

Atitudinea românilor, susținători ai invaziei evreești în barouri, este deadreptul provocătoare și se va lovi de rezistența noastră neînfrântă.

In ciuda tuturor dușmăniilor și trădărilor vom învinge.

Barourile vor rămâne românești.

Pentru a ajunge la proporționalitatea numerică, care astăzi este înfrântă, va trebui să hotărîm numerus nullus.

NICOLAE BEURAN

Răspândiți „BUNA VESTIRE“

Curtea cu juri

Bandiții incendiatori în drum spre ocnă

Focul Bereșteanu

Benzină specială pentru stropit pomii. Rămășițe de lână...o licitație urgentă. Hârtie pergament

Aspecte

Pe ziua de astăzi acuzații par mai nervoși ca de obiceiu: se vorbește în sală de benzină, de bășici de bou, de chibrituri miraculoase și de fitiluri Bikford. Pomenirea tuturor acestor instrumente de îmbogățire instantanee, exercită asupra celor din boxă aceeași înrâurire excitantă și generatoare de entuziasm, pe care ar provoca-o o găină proaspăt tăiată în fața unui coteț plin cu vulpi.

Cu prilejul depoziției martorului IULIU KURE, nume predestinat, aparținând unui comerciant de mațe și bășici din Arad, se pot reconstitui și unele amănunte amuzante. Astfel BUBI BACALU, achizitorul tribului de răufăcători, după ce s'a lăudat că e negustor de brânzeturi, a adăugat că intenționează să-și confecționeze o firmă din bășici de porc.

Apoi tot el a fost acela care, atunci când a cumpărat cele două mii de litri de benzină de la A. FELDMAN, vărul său, a pretins că are de gând să-și stropească pomii cu prețiosul lichid. In realitate intenția lui era ca să anunțe prin semnale luminoase la Londra, că are nevoe de parale, valutele forte fiind una din slăbiciunile sale încă din copilărie.

NUHAM MUELLER anunță pe șoptite complicilor săi, reușita anumitor tranzacții secrete, cu oferte de bani și cereri de conștiințe de goimi animalizați. Vestea întărâtă și mai mult pe răufăcători, până acolo încât MENDEL CONSTANTINESCU are cutezanța să fie obraznic cu d. procuror MOISIANU. (După cum vedeți, exemplul apărării începe să fie contagios). *D-lui președinte GHINEA CONSTANTINESCU i se oferă prilejul să se afirme ceva mai energic. Firește că noi îl dorim permanent în aceiaș formă.*

Pe banca de sub boxă, numărul impozanților hipopotami masonici sporește iară. Fenomenul acesta de flux și reflux de osânză cu trecere, e condiționat nu numai de toanele extrem de variabile ale Kahalului, ci și de proaspetele posibilități pecuniare ale sus-numitului Nuhăm, care speră că ușurându-și sefurile poate să-și ușureze și picioarele de greutatea lanțurilor. In special avocații fosti miniștri sunt cotați în chip excepțional la această bursă infamă, întru cât se pare că ei cunosc cu adevărat secretul magic, grație căruia benzina se poate transforma în brânză. Ii așteptăm să-i vedem la lucru, ca să ne minunăm și noi.

Insfârșit, apare și JOSE BEREȘTEANU care e un cumulard: el suprapune demnității de incendiator și pe aceea de escroc, cu preferință de a-și recruta victimele printre industriașii londonezi. Cel puțin ăsta nu și-a făcut consângenii de râs, fiindcă i-a făcut și pe britanici tributarii căii Văcărești.

Numai pentru acest merit solomoniac, el ar trebui conservat în sare pentru posteritate. Și să sperăm că Ocnele Mari se vor preta de minune acestui scop democratic.

Desbaterile

Ședința celei de a douăsprezecea zi a procesului incendiatorilor, se deschide la orele obișnuite și în aceeaș atmosferă. Se procedează la [illegible] din actul de acuzare.

CINE ESTE SAGALESCU NEGUSTOR DE BRANZA?

Primul a fost audiat martorul IULIU KURE, din Arad, dela care BUBI BACALU a cumpărat beșicele de bou.

Martorul declară că în ziua de 9 Dec. 1933, pe la orele 2 d. a. s'a prezentat la prăvălia d-sale, din Arad. un domn, care s'a recomandat SAGALESCU, negustor din Iaș, cerând 300 (trei sute) beșici de bou, pe care să le umple cu brânză, dela fabrica sa, din Iași și să le prezinte la o expoziție.

Cele peste trei sute beșici s'au livrat, pentru care s'a eliberat și o factură.

Arătându-i-se beșicile corp-delict, martorul le recunoaște, deasemeni și factura dela dosar.

Totuși, acuzatul BENJAMIN BACALU, zis BUBI, susține că n'a fost niciodată în Arad (?).

D. președinte GHINEA CONSTANTINESCU: «Atunci de unde a aflat poliția numele celui care ți-a furnizat beșicile?»

Acuzatul BUBI BACALU: «Este treaba poliției» (?!).

BENZINA SPECIALA PENTRU STROPIT POMII

Martorul FELDMAN, — văr cu BUBI BACALU, — declară că în anul 1933, s'a prezentat Bubi Bacan la depozitul său de benzină «PETROLUL FILARET», spunând că vrea să cumpere o cantitate de benzină specială pentru stropitul pomilor (?). I-am furnizat circa 1334 litri benzină ușoară, a 15 lei litrul și am eliberat o factură pe numele firmei «EBONITUL» (?) încasând circa DOUAZECI MII LEI. Benzina a fost ridicată dela depozit chiar de către BUBI BACALU în niște butoae.

CINE ESTE DIRECTORUL AȘEZAMINTELOR VASILIU BOLNAVU?

D. comisar NICULESCU ALEX. declară că în anul 1933, făcea serviciul la circa 13, în al cărui sector intra și fabr. «CORDIANA».

In depoziția sa, d. comisar declară următoarele: «A doua zi după incendiu s'a prezentat la șeful circumscripției a 13-a, acuzatul BUBI BACALU, dându-se drept NICOLAE IONESCU, DIRECTOR LA AȘEZAMINTELE VASILIU BOLNAVU (?).

Intâmplător intrat în biroul șefului, unde l-am găsit pe BUBI BACALU, l-am recunoscut și i-am adresat următoarea întrebare: «Ce [ca]ut să facă fețe și mi-a răspuns, că a venit să se intereseze de prietenul DVOIRIS care a fost arestat cu ocazia incendiului dela fabrica «GORDIANA».

In timp ce se făceau cercetările, cu privire la incendiu, prin apropierea circumscripției se plimbau agitați mai mulți indivizi, dintre cari recunoaște pe unul în persoana acuzatului; MENDEL CONSTANTINESCU. Mendel văzându-se identificat, are cutezanța de a ridica tonul și chiar de a amenința pe d. procuror MOISEANU. D. președinte dispune a se încheia un proces verbal de ULTRAGIU.

Mai departe martorul declară că a luat parte la anchetă și își amintește că s'au găsit peste 20 beșici, care miroseau a benzină.

DEPOZIȚIA FAMILIEI GREDINGHER

Martora AURICA GREDINGHER, soția proprietarului imobilului fabricei «GORDIANA» declară următoarele: că plafonul fabricei a fost dărâmat, sub pretext că se fac reparații; că în seara incendiului a fost în vizită la SAVELLY DVOIRIS, care a venit acasă seara târziu și că au fost înștiințați despre incendiu, de către un băeat.

Martorul GREDINGHER, confirmă cele spuse de soția sa, adăogând următoarele: DVORIS a venit acasă pe la orele 12 noaptea, spunând că vine dela fabrică unde a lucrat cu contabilul său Kornblütt, la încheerea bilanțului (?).

D. PROCUROR: «Când ai fost anunțat de incendiu, ai venit singur?

MARTORUL: Nu. Am venit în automobil cu DVORIS dar nu în tr'al meu, fiindcă îl vândusem cu o lună înainte.

— «Când a fost asigurată fabrica «GORDIANA»?

— Cu vreo 20 zile înainte de incendiu.

Mai departe, martorul declară că își menține întocmai declarația dela instrucție.

CLIENTUL HOTELULUI MAJESTIC

Martorul CORCIU PETRE (ovrei), curier la hotelul «Majestic», declară că a fost însărcinat de a prezenta registrele la cabinetul de instrucție, spre a se stabili datele când BENJAMIN BACALU a fost în București.

D. procuror Moiseanu, *dă citire procesului verbal, în care sunt menționate cele stabilite de d. jude instructor GIGI OPRESCU.*

DEPOZIȚIA LUI NIC. CALISTRAT

Martorul NIC. CALISTRAT, declară că fiind funcționar la circa 13-a, a fost de față când BUBI BACALU, s'a dat drept directorul «*Așezămintelor Vasiliu Bolnavu*».

Recunoaște cele declarate la cabinetul de instrucție, confirmând tot-

deodată, prețioasele precisări ale d-lui comisar NICULESCU ALEXANDRU.

«N'AM PRIMIT SA-L APAR»

Martorul NICOLAE TRESTIAN, declară că în primele zile ale anului 1934, s'a prezentat la biroul d-sale, acuzatul BUBI BACALU, rugându-l a se interesa la cabinetul de instrucție, despre arestarea lui SAVELLY DVOIRIS, arestare ce s'a efectuat în urma incendiului de la fabrica «GORDIANA».

«Interesându-mă la cabinetul de instrucție, m'am convins că FOCUL A FOST PUS și deaceea n'am putut să primesc să-l apăr».

D. președinte (către acuzatul BUBI BACALU): «Dacă ai fost străin de focul «CORDIANA», dece te-ai interesat de Dvoiris?»

Acuzatul: Nu poate răspunde.

Focul „Bereșteanu“

După o pauză de aproape o săptămână, în care timp au fost audiați martorii cu privire la soc. «REPREZENTANȚA ROMANEASCA» și fabr. «GORDIANA», în ședința de eri, a început ascultarea depozițiilor și martorilor din actul de acuzare, în ceeace privește incendiul «BEREȘTEANU».

DEPOZIȚIA LUI MARIN IONESCU

Martorul MARIN IONESCU, maestru țesător, vecin cu depozitul din str. Echinoxului 11 — BEREȘTEANU — declară următoarele:

«In noaptea de 14—15 Noembrie 1932, deșteptându-mă am văzut depozitul în flăcări. Imediat am anunțat pompierii.»

D. procuror MOISEANU: «Ai văzut aducându-se marfă la depozitul Bereșteanu?»

Martorul: «Vedeam venind camioane cu lăzi, dar nu știu dacă erau cu mărfuri».

— «După incendiu, știi că s'a pus pază?»

— «Da. Un sergent și câțiva jandarmi».

RAMAȘIȚE DE LANA... O LICITAȚIE URGENTA

Martorul HERȚOG ADOLFF, declară următoarele: «Fiind reprezentantul fabricei «BLUMBAREANU», din ORȘOVA, s'a prezentat la mine, acuzatul Bereșteanu și mi-a cerut SA-I VAND CATEVA MII LANA, care îi trebuesc pentru o licitație urgentă (?). Neputând să-i livrez marfa, mi-a cerut o FACTURA FICTIVA, IN VALOARE DE PESTE 50 MII LEI, care îi necesită la licitație și pe care îmi va înapoia-o a treia zi. Dar n'am primit-o nici astăzi.»

HARTIE PERGAMENT

Martorul ISAC GOLDENBERG, declară că la prăvălia sa a venit acuzatul SOLOMON COMISIONERU, zis LUPU, care i-a cerut să-i vândă 10 (zece kgr. HARTIE PERGAMENT, dar pe care hârtie să n'o facă sul, ci s'o împacheteze în patru, sub formă de geamantan, fiindcă pleacă în provincie (?-.

D. președinte, precizează că aceasta *hârtie pergament*, a fost pusă sub beșicele cu benzină.

Mai departe, martorul arată că niciun client nu i-a mai cerut hârtie pergament, împachetată sub formă de geamantan, fiindcă se șifonează.

DEPOZIȚIA LUI MAX SUSSMANN

Martorul MAX SUSSMAN, declară că N'A AVUT nicio legătură cu BEREȘTEANU. Totuși, a primit o telegramă dela o firmă din Anglia, în care era SOMAT SA PLATEASCA suma de 600 MII LEI costul mărfii ce i-a fost furnizată prin intermediul lui BEREȘTEANU.

«N'am făcut *nicio comandă de marfă în Anglia, nici n'am discutat măcar principial cu BEREȘTEANU, despre o eventuală comandă,* cu toate că fusese cu o lună înainte la mine în prăvălie și când a cumpărat niște batiste.

CE-I CU MARFA DIN ANGLIA?

Au mai fost audiați următorii martori: BRAUBWARTER H., ISAC IACOB (ovrei); LAZAR HABENTALL, ISAC STRAIER, COHNER SCHWARTZ, DANIEL BOTOSCHANSCHY (ovrei) și SCHWARTZMANN MILAN.

Parte din anumiții martori, au primit telegrame din Anglia fiind somați de a plăti mărfuri, pe care nu le primiseră. [illegible] NU susține că le-a vândut marfă, din cea sosită în vamă, în valoare de peste DOUA MILIOANE LEI.

Toți au declarat că n'au avut nicio legătură cu «FAIMOSUL BEREȘTEANU».

D. PROCUROR MOISEANU (către ACUZATUL BEREȘTEANU): «Ce te-a făcut să telegrafiezi în Anglia, că marfa n'ai mai vândut-o firmelor specificate, fiindcă între timp au devenit insolvabile și marfa ai PREDAT-O unui oarecare DAN GLUCK ?»

ACUZATUL BEREȘTEANU: Nu poate da niciun răspuns.

*

Ne mai fiind martori prezenți, ședința s'a suspendat la orele 5 jumătate. Audierea martorilor în continuare.

Astăzi, ședința la orele 2 d. a.

ILIE CIUTESCU

Curier judiciar

Comunele rurale pot înființa taxa ad valorem

Curtea Superioară administrativă secția II-a a avut să judece o chestiune importantă pentru comunele rurale. Speța este următoarea:

Primăria Sascut a înființat o taxă de 0.20 la sută asupra valorii mărfurilor introduse sau ieșite din depozite din raza comunei. Contra acestei taxe fabrica «Danubiana» a făcut acțiune de anulare la Curtea locală administrativă, acțiune care a fos admisă pe considerațiunea că potrivit art. 193 din legea administrativă și 13 din tablou, numai comunele urbane pot înființa această taxă. Primăria Sascut a declarat apel, susținând prin avocatul său d. I. V. Gruia că în tabloul anexat legii administrative sunt cuprinse impozite și taxe care se pot înființa în toate comunele din țară, iar pentru acelea care sunt rezervate numai municipiilor sau orașelor se face în lege mențiune expresă; că intenția legiuitorului a fost aceasta, rezultă și din proectul de lege administrativă depus la Cameră, și în care se prevedea că această taxă se percepe numai în comunele urbane, cuvinte care au fost suprimate în lege.

Curtea Superioară administrativă a admis acest punct de vedere și a admis apelul Primăriei Sascut.

NEREGULELE DELA UNIVERSITATE

In urma denunțului făcut de d. C. Stoicescu rectorul Universității, că la această înaltă Instituție s'ar fi comis mari nereguli, d. jude instructor Mitulescu, titularul cabinetului IV instrucție a început cercetările.

D-NII ARMAND CALINESCU ȘI SERGHIE GAZIEFF S'AU IMPACAT

La tribunalul Ilfov secția III-a urma să judece ieri procesul de calomnie prin presă intentat de d. Armand Călinescu, ziarului «Nașa Reci» și contra d-lui Serghie Gazief directorul ziarului. Părțile declarând că s'au împăcat, Tribunalul a luat act și a dispus închiderea dosarului.

DIVERSE

Potrivit nouei legi de organizare, Inalta Curte de Casație a început să judece în complete de câte 6 consilieri, în loc de 7 cum era până acum.

*

La tribunalul Ilfov secția II com. au continuat ieri desbaterile procesului Cosmas, acuzat de șantaj.

Se dresează acte de contravenție soc. de asigurare care nu achită impozitele

Ministerul finanțelor având informații că unele societăți de asigurare, la contractele pe care le închee nu achită în întregime impozitul prevăzut de articolul 15 alin. 4 din legea timbrului, a trimis ordine administrațiilor de constatare din întreaga țară să cerceteze toate contractele intervenite între societățile de asigurare și agenții lor, iar dacă nu s'a achitat impozitul prevăzut mai sus, să se dreseze acte de contravenție.

Anchetele Noastre

Noua firmă a banditului Grosz-Cagero: „România comercială"

Nu de mult faimosul bandit iudeo-maghiar IMRE GROSZ CAGERO, nemai simţindu-se la largul lui în atmosfera ospitalieră a acestei ţări în urma tâlhăriilor şi fără de legilor săvârşite, a spălat putina peste graniţă. Printr'un fenomen ciudat de resurecţie spontanee, autorităţile poliţieneşti s'au pus în urmărirea banditului, alarmând poliţiile întregii Europe.

Grosz a şi fost prins la Viena, închis şi cerut spre extrădare. Naiv şi necunoscând încă bine pe acei pe care-i părăsise, sceleratul gangster iudeo-maghiar, a crezut că de astădată i s'a înfundat şi că va fi pedepsit aşa precum o merita. Drept urmare, el s'a cramponat la Viena luni întregi, preferând compania ploşniţelor şi a guzganilor penitenciarului central din Viena, ghilotinei pe care o bănuia că i se şi pregătise la Bucureşti.

Când colo — ce-i văzură ochii de capră ai jidanului? — aci în Capitala faimoasă a României Mari? Nu furcile, nu roata, nici potoul plotonului de execuţie, ci libertatea! Da, eliberarea pe cauţiune... morală!

Jidanul — care altmintreli nu-i tocmai prost — a priceput numai decât secretul mecanismului afacerii: politicianii Lălăreşti aveau nevoe de un stimulent în prea cinstitele lor afaceri. Aveau nevoe de unul şi mai blestemat decât ei pe care să-l imite.

Consecinţa practică: IMRE GROSZ, puşcăriaşul incorigibil, fostul şi viitorul proxenet banditul arestat de poliţia vieneză şi transmis cu cătuşe la mâini poliţiei româneşti spre sancţionare, şi-a redeschis din nou în Bucureşti o speluncă de jaf în avutul Statului, de contrabande vamale, de trafic de devize şi de jecmăneală internaţională sub firma ultragiantă de «ROMANIA COMERCIALA».

Faptul e atât de extraordinar, atât de neverosimil în grozăvia lui, încât ne lipsesc cuvintele spre a-l descrie aşa precum se cuvine. Aşa că deocamdată ne mulţumim să-l semnalăm numai...

a. b.

O afacere jidovească

In atenţia ministerului de finanţe

TIMIŞOARA, 22. — Tentativa unei afaceri, ce urmează să se pună la cale de câteva instituţii particulare în dauna banului public, a produs după cum era şi firesc o profundă indignare în opinia publică bănăţeană.

Anume, câteva din cele mai înfloritoare stabilimente industriale din Banat ca Fabrica Muschong-Lugoj, Bohn-Jimbolia, Industria Lânei-Timişoara, Textila-Lugoj şi Băile Buziaş sunt nemulţumite de impozitele ce apasă asupra lor şi care le diminuiază considerabil veniturile grase. Deci au motiv serios, pentru ca să se plângă şi pe bună dreptate.

Acestea, au intervenit pe lângă ministerul finanţelor în scop de a împiedeca, ca organele periferice de impunere să-şi facă datoria, cerând în schimb să li se trimită dela Centru anumiţi directori cu mandat limitat şi precis, cari ar urma să le scadă impozitele de zeci de milioane la un bagatel de câteva sute de mii.

Ce importanţă are, dacă contribuabilul cinstit, constrâns în cele mai multe cazuri de situaţia materială, să-şi onoreze de multe ori cu mari sacrificii chiar micile obligaţiuni faţă de stat, chit că-şi dă ultima «leţcae», rezervată pentru asigurarea existenţei familiei sale, în timp ce aceste fabrici, căptuşite cu cele mai mari privilegii se sustrag sistematic dela sacre datorii, îngroşându-şi astfel buzunarele în dauna banului public?

CANALII JIDOVEŞTI CA IN SANUL LUI AVRAM

Cel puţin, să avem deaface cu instituţii româneşti, care în cele din urmă înţeleg să-şi facă datoria faţă de stat pe a căror sprijin statul va putea să conteze în caz de nevoe. Ce e mai dureros însă, aceste stabilimente sunt nişte organisme parazitare, conduse de nişte canalii jidoveşti, în majoritatea lor străini din Budapesta şi Viena. Aşa este cazul baronului Hatvany, proprietarul firmei «Industria Lânei» din Timişoara, fabrică ce are comenzi anual de sute de milioane din partea statului.

Care este aportul moral sau material acestora, pentru ca să li se ofere asemenea avantajii? Câţi funcţionari sau muncitori români sunt angajaţi la aceste întreprinderi, pentru a se prevala de graţiile supreme? Merită oare aceste focare de infecţie judaică înalta clemenţă a statului român, când ele constituesc un bogat izvor de îmbogăţire a duşmanilor consacraţi poporului român?

IN ATENŢIA D-LUI MINISTRU CANCICOV

Să fie oare la mijloc inconştienţă sau o vădită rea credinţă? Căci ce interes ar avea impunerea făcută de directori ministerului de finanţe, în loc ca această atribuţiune să rămână în sarcina controlorilor respectivi? Care dintre aceşti controlori ar îndrăzni să apeleze o impunere făcută de un asemenea director delegat din partea ministerului de finanţe, fără să nu-şi rişte situaţia?

INFORMAŢIUNI

La ministerul educaţiei naţionale se lucrează la alcătuirea deciziilor de înaintare a gr. II a învăţătorilor cu titlu definitiv, reuşit la examenul de înaintare ţinut în seriunea Decembrie 1936.

Vineri, 26 Martie a. c. la orele 21, avântenii din Capitală se întrunesc în şedinţă săptămânală la sediul asociaţiei de educaţie şi cultură naţională „Avântul" din strada Bărăţiei No. 31.

Intre 3—6 Mai va avea loc la Paris în cadrul expoziţiei internaţionale, congresul general al C. I. T. I. (Confederation Internationale des Travailleurs Intelectuels).

Asociaţia generală a inginerilor cadastrali din România, va ţine al 2-lea Congres în zilele de 25—27 Martie, în sala de festivităţi a societăţii „Progresul Silvic" din Bucureşti, b-dul Take Ionescu 31, orele 10 dimineaţa.

Congresul va fi prezidat de d. prof. universitar V. Vâlcovici şi vor participa o seamă de personalităţi din viaţa noastră publică, alături de actualii miniştri ai domeniilor.

Comunicările ce se vor ţine — în special din partea reprezentanţilor diferitelor partide cari au ţinut să participe la lucrările noastre — pentru a-şi spune cuvântul lor autorizat prezentând un interes deosebit pentru marele public care urmăreşte această chestiune.

Persoanele cari vor pleca în Germania şi Italia, nu vor putea avea asupra lor decât: pentru Germania, 20 mărci, iar pentru Italia 300 lirete, din disponibilul propriu pentru călători.

Persoanele cari vor avea sume mai mari asupra lor, vor fi amendate, pe lângă confiscarea sumei ce va depăşi valoarea fixată.

D. conferenţiar Const. Poppa a fost numit, prin chemare, profesor titular la catedra de botanică dela facultatea de ştiinţe din Iaşi.

S'a prelungit termenul de înregistrare a cererilor de import

Ministerul industriei şi comerţului, direcţia Reglementării comerţului exterior, aduce la cunoştinţă tuturor că s'a prelungit până la 29 Martie 1937 inclusiv înregistrarea cererilor de import, reclamaţiunilor, revenirilor, etc. în cadrul compensaţiilor speciale ce expiră ca valabilitate de import la data de 31 Martie 1937.

Se atrage atenţiunea că prelungirea acestui termen de înregistrare nu influenţează cu nimic termenul de 31 Martie 1937, la care expiră în mod definitiv valabilitatea importului tuturor compensaţiilor speciale.

In conformitate cu dispoziţiunile J. C. M. Nr. 2377/936 devizele rezultate din exportul acestor compensaţii cari nu au fost utilizate până la data de 31 Martie 1937 se vor ceda Băncii Naţionale a României.

Eftenirea vieţii...

O GRAVA PROBLEMA: lipsa de higenă şi scumpetea laptelui

Se impune de urgenţă un riguros control sanitar

De ce laptele pus în circulaţie nu are caseină

Alimentul de primordială necesitate în nevoia oricărei gospodării este incontestabil — laptele. Acest produs consumat în Capitală în cantităţi impresionante, cam 1 milion de litri pe zi, constitue capitalul cel mai flagrant în comerţul privat cât şi oficial în ceeace priveşte specula cât şi controlul sanitar ce lasă mult de dorit.

Din aceste cauze acest fortifiant aliment, necesar în special consumatorilor celor mici şi debili, este consumat în cantităţi mult prea reduse din cauza speculei de care pomeneam mai sus cât şi din lipsa de încredere în puritatea cât şi higiena lui.

Cine a văzut vreodată aşa zisul «laborator» al lăptăriilor ce au înţesat împrejurimile Capitalei, îşi dau seama fără discuţie — că acest aliment constitue pentru consumatorii cei mulţi un pericol permanent microbian şi iată dece:

CARE ESTE ASPECTUL UNEI LAPTARII

Intr'un grajd de o construcţie rudimentară, de obicei din scândură sau paiantă sunt adăpostite un număr de vite producătoare de lapte, mult mai mare decât spaţiul ce ar permite locaţiunea lor. Aceste focare de microbi denumite grajduri, sunt construite după nici o regulă sanitară sau veterinară, vitele trăind în bălegar amestecat cu paiele ce i-ar fi servit cândva de culcuş. In aceste grajduri animalul este hrănit, adăpat şi muls; ne putem cu uşurinţă închipui ce miros poate căpăta laptele şi ce garanţie de curăţenie ne poate asigura un produs extras în asemenea condiţiuni.

Obsrvând mai departe, depozitarea lui, făcută de obicei în garnite mari de 20—25 kg. vedem că acestea sunt fabricate din tinichea zincată şi nespoită şi care alcătuiesc în permanenţă un mic depozit de rugină ce în majoritatea cazurilor alterează laptele, provocând consumatorilor grave intoxicaţiuni.

Cât despre higiena mulsului, ce se impune celor ce o practică, nu mai vorbim căci spălatul mâinilor sau al ugerului nu se face decât la zile mari.

...ŞI TOTUŞI SE CONSUMA

Desigur că dacă multiplii consumatori ar cunoaşte această revoltătoare stare de lucruri în care se prezintă acest prim aliment, consumul de lapte şi aşa destul de redus, s'ar micşora la maximum. Dar bineînţeles că perspectiva aceasta ar prejudicia în mod dezastruos interesele producătorilor cât mai ales ale consumatorului, ce n'ar putea înlocui cu nimic acest prim aliment, atât de întrebuinţat într'o gospodărie. Deaceia se recomandă tuturor consumatorilor o atenţiune deosebită în recrutarea celor ce deservesc, cu acest produs, multiplele gospodării, pentru ca laptele să fie riguros analizat sub toate aspectele, iar producătorul selecţionat din rândurile celor mulţi şi vinovaţi de această gravă incurie sanitară. Suntem siguri că dacă fiecare consumator şi-ar impune această sarcină, ce nu poate fi decât în interesul său, în mod sistematic producătorul sau distribuitorul şi-ar reveni din această condamnatoare neglijenţă păşind cu certitudine spre o higienă bine organizată şi atentă în ceeace priveşte interesul consumatorului.

produs a încetat de mult a mai fi naţional, lăsând impresia că ar fi importat de prin mai ştiu eu ce depărtări.

Analizând puţin cauzele acestei anomalii, constatăm cu aceiaşi indignare că bursa acestui produs indigen este hotărîtă şi aranjată de o mână de iudei care au monopolizat cumpărarea cât şi vânzarea untului pe piaţa Capitalei. Astfel fraţii Coraso jidani, aranjează bursa untului pe piaţa Capitalei, ei cumpărând cantităţile toate ce sosesc din provincie prin Gara de Nord sau alte intrări.

Puţin consumatori, cunosc şi amănuntul că untul pus în vânzare pentru gospodării, conţine în cantitate de peste 50 la sută, un unt vegetal, amestecat cu seu zis «margarină»; astfel că preţul acestui unt amestecat cu margarină n'ar costa mai mult de 28 lei kilogramul.

Dar mai trist este că la această speculă neruşinată ce se exercită pe spinarea consumatorului cu acest produs al laptelui se mai asociază şi o serie de creştini şi încă funcţionari superiori ai statului, cazul d-lui Rudolf Oprean, director general al apelor (ce ironie!) din ministerul de comunicaţii, care cu concursul unor umili subalterni plasează o sumă de produse lactate în Instituţiunea unde lucrează, la preţuri de adevărată speculă.

Desigur însă că nici municipiul Capitalei, nu este mai puţin vinovat de această stare de lucruri, pe care o tolerează şi încurajează chiar prin oficiul său de desfacere a produselor lactate în speţă, mult comentata lăptărie municipală — de care promitem a ne ocupa la vreme.

Dar problema laptelui, care este de un interes atât de vital şi esenţial în viaţa noastră de toate zilele, nu poate fi tratată în cadrul unui singur reportaj.

Pocamb.

Unde intervine specu[la]

Lăsând la o parte grava problemă sanitară pe care o socotim, cea mai importantă, constatăm cu aceiaşi indignare că — laptele — după ce este prost este şi scump. Căci 8—10 lei un kgr. lapte de vacă şi 10—12 lei un kgr. lapte de bivoliţă sunt intr'adevăr de speculă când cunoaştem ieftinitatea produselor noastre agricole ce constituesc hrana obişnuită a vitelor de lapte cât şi multiplitatea lor.

O socoteală sumară ne arată că o vacă mediocră de lapte, hrănită în mod obişnuit cu tărîţe şi fân produce o cantitate de 15—20 kgr. calculând furajul ce consumă de exp. 50 bani kgr. de fân şi 3 lei kgr. de tărâţe (maximum 10 kgr. în 24 de ore) vedem că hrana cât şi întreţinerea vitei nu reprezintă nici 20 la sută din preţul de vânzare al produselor ei.

Vedem deci că laptele vândut la 5 lei kgr ar aduce un câştig mare de ... la sută producătorului scăzând chiar procentul de amortizare al vitei cât şi ... ustensilelor necesare în exploatarea ei.

Observând, mai departe, că acest lapte pus în comerţ nu este nici măcar natural, el fiind amestecat în majoritatea cazurilor cu apă care în cel mai fericit caz e trecut prin separatorul care îi reţine grăsimile cât şi caseina, necesare fabricării untului şi brânzeturilor, vedem că producătorul câştigă aproape 200 la sută. Deci iată cum câştigul întrece orice raţiune luându-i locul specula ce se face în mod neomenos în sarcina consumatorului.

CINE SCUMPEŞTE UNTUL

Un derivat important al laptelui este desigur untul — care de câtăva vreme cunoaşte preţuri de adevărată speculă; fiecare din noi am plătit acum câtva timp *100—120 lei kg.* Am ajuns să credem că acest

Lăsaţi naţia să fie sugrumată de medicii jidani?

GALAŢI. — De curând s'a oploşit în oraşul Galaţi medicul Israel Kitzis în strada general Berthelot 68.

O firmă atrăgătoare, aşezată pe frontispiciul casei sale, îi arată specialitatea în boli şi operaţiuni de *nas, gât şi urechi* — specializat la Paris, Viena, etc.

Cum «specialitatea» medicului jidan, e escrocheria şi chiar asasinatul, toată clientela care a frecventat cabinetul acestui medic, a fost despuiată materialiceşte, alegându-se şi cu grave infirmităţi fizice.

Aşa dar, după intervenţiile «specialistului» Kitzis mulţi bolnavi au trebuit să fie internaţi în spitale, urmând tratatamente îndelungate şi scăpând ca prin minune dela moarte. S'au trimis plângeri la ministerul sănătăţii. In urma acestor plângeri, autoritatea medicală din Galaţi a ordonat o anchetă prin d. dr. Otto autoritatea medicală din Galaţi a ordonat o anchetă prin d. dr. Otto Ritter, medicul primar al municipiului. După o anchetă severă şi cinstită s'a constatat că dr. Israel Kitzis este nepregătit pentru specialitatea ce şi-a anunţat-o. Unica specialitate pe care o stăpâneşte pe deplin e arta stoarcerii banului prin mijloace ce miros a escrocherie.

IN SLUJBA SATANEI

Iată cum s'a prefăcut reptila iudaică în medic. După moartea ilustrului medic, în specialităţile amintite, dr. David, — pentruca să-şi apropie clientela rămasă fără medic, — s'a improvizat în servitorul lui Esculap.

Parchetul de Covurlui anchetând cazul, a strâns faptele ce apasă asupra lui Kitzis, în dosarul Nr. 19.098 din 936.

Tot în contra aceluiaş «specialist» se află administrate probele de vinovăţie în dos. No. 1570/936 şi în dosarul judecătoriei ocolului II urban Galaţi cu No. 1986/936.

Cu toate probele zdrobitoare de vinovăţie, Israel Kitzis se codeşte încă să se conformeze celor dispozate de ministerul sănătăţii şi continuă mai departe să ţină firmele şi să facă reclame prin ziare de «specialităţile» sale.

Atragem atenţia şi ministerului Apărării Naţionale care urmează să califice medicii, după specialităţi,— ca să ştie de cunoştinţele d-rului Israel Kitzis din Galaţi. NU LASAŢI CA NAŢIA S AFIE SUGRUMATA DE JIDANI!

Suflet şi fapta românească

SOMEŞ, 22. — In comuna Fodora-Someş, zilele acestea s'a făcut o serbare românească, cu producţie teatrală cu caracter religios, unde se ştie că astă vară legionarii din comună au deschis o tabără spre ridicarea unei biserici gr. cat. pentru credincioşii comunei, pentru a-şi procura ceva fonduri în vederea continuării lucrărilor întrerupte. Anul trecut timp de o lună s'au făcut 40 mii cărămizi ce s'au şi ars. S'au mai transportat dela Glod, 8 km. distanţă de comună 190 care de piatră. Serbarea a reuşit peste aşteptări datorită muncii depuse de ţăranii fruntaşi ai comunei ajutaţi de preoţii comunei. Această serbare a stârnit vii admiraţii, despre care vom reveni pe larg.

COVOARE
Str. BĂRĂŢIEI 31
UNIC-HERBERT S.A.R.

Legea creditului meşteşugăresc

Capital insuficient şi dispoziţii drastice

Votul celor 35 senatori

Legea care a fost de curând votată, creiază un institut de credit meşteşugăresc, sub forma unei societăţi anonime cu un capital, de trei sute milioane lei.

Acest capital va fi insuficient — faţă de nevoile meşteşugăreşti — care au un rol nu numai social şi economic, dar şi naţional.

Cu ei se vor putea naţionaliza oraşele înstrăinate din centrele industriale din Ardeal.

POLITICIANII SE PUN LA ADAPOST

Fiind o societate anonimă şi pentru a se pune la adăpost cei ce vor fi numiţi la această instituţie şi pentru a fugi de răspunderi — meseriaşii nu vor obţine credite — decât prin cooperative, aşa cum prevede legea.

Ce folos... căci în legătură cu această dispoziţie se vor înfiinţa cooperative fictive, aşa cum s'a făcut la contingentare pentru a se căpăta «cote» şi «supra cote».

DISPOZIŢII DRACONICE

Dobânda de opt la sută este mare, dacă se ţine seama că se vor adăuga şi alte cheltueli: subscripţie obligatorie, asigurarea imobilului etc.

In lege se prevede că orice meseriaş, poate fi considerat delicvent şi poate fi condamnat pentru fals sau abuz de încredere, dacă a făcut greşeală în descrierea atelierului.

*

Proectul votat de actualul guvern nu are la bază o politică naţională pentru ridicarea elementului meşteşugăresc.

Guvernul are datoria să repare nedreptatea legiferată de cei 35 senatori, fiindcă s'a călcat în picioare: primatul muncii româneşti.

J.

Importul necesar apărării naţionale scutit de taxele de autorizaţii

Ministerul industriei şi comerţului, a examinat situaţia importului de materii prime, semifabricate şi fabricatele necesare apărării naţionale, cu scopul de a facilita posibilităţile lor de import.

Ca prim punct, s'a dispus scutirea de obişnuitele taxe de autorizaţii tot importului aprobat în acest scop, chiar firmelor particulare, cele de stat fiind scutite printr'un ordin anterior.

S'a dispus, deasemeni, scutirea de aceste taxe, a autorizaţiilor eliberate pentru: motociclete, sidecaruri şi piesele lor de schimb, aceste fabricate făcând parte din stocul necesar apărării naţionale.

In acelaş timp, direcţia generală a vămilor, a decis reducerea valorilor medii pentru aceste fabricate.

Carton... sticle... litografii... sau medicamente?

Se pot face economii reale la Casa Centrală?

O licitaţie anulată; iar alta este... pe drum!

In urma anulării licitaţiei pentru confecţionarea cărţilor chitanţe, Miercuri se va întruni comisia pentru a le da spre confecţionare prin «bună învoială».

Credem, că din moment ce consiliul plenar a luat această hotărâre, desigur că onorata Comisiune va decide micşorarea preţului cât şi scăderea numărului — aşa cum am documentat noi, într'un articol din ziarul nostru.

PENTRU MOMENT, NE INTREBAM CE SE VOR FACE CASELE DE ASIGURARI DIN ŢARA, FARA ACESTE CARTI-CHITANTE!

DECE N'AU FOST CONFECTIONATE PANA ACUM? Sunt întrebări la care vom răspunde în momentul când vom cunoaşte hotărârea comisiunei care se va întruni Miercuri 24 Martie a. c.

CE FACE DEPOZITUL CENTRAL DE MEDICAMENTE?

Casa Centrală, are un depozit de medicamente, care anul trecut preparând în laboratorul lui diferite fiolage, a făcut o economie de circa 500 mii lei, faţă de fiolele provenite din comerţ.

Dece, acest laborator n'ar prepara şi diferite «specialităţi», trecute în tabloul de medicamente, ce se va prezenta la licitaţia din ziua de 24 Martie a. c.?

In acest tablou, sunt prevăzute o sumedenie de medicamente «specializate», care administrate sub formă de droguri, ar costa cu 70 la sută mai ieftin.

DELA 85 LA 25 LEI SUTA DE GRAME DE «URODONAL»

Acest produs, care în prezent se fabrică în ţară, s'ar putea produce în orice laborator farmaceutic, costând numai 25 lei, în loc de 86, cât îl oferă, drogheria «Standard», depozitarul acestui preparat.

Dece să se comande: *«Gouttes Nican»*, când formula lui este următoarea: *Bromoform, T-ra aconiti, T-ra belladonă, Natfin benzoic* şi *Codeină*?

Orice farmacist îl poate prepara. Insă ambalat şi etichetat, în hârtie luxoasă, îi ridică preţul cu sută în sută mai scump.

LITOGRAFIE... SAU MEDICAMENTE?

Suntem în posesia tabloului de medicamente specializate, în număr de 200, din care unele se repet sub diferite denumiri.

Vă rog citaţi:

Calcigenol, Calcimusc, Calcium-Egger, Calcifisc, Calciosterin granule, etc.

Toate pe bază de *«Calciu»*. Pentru ce să se cumpere *«Hyperol»*, în loc de *«Perhydrol»*?

Ce-o mai fi «Flavisan»? Se găsesc până la două sute de specialităţi. Desigur nu ne-ar ajunge pagini întregi, ca să le descriem.

Totuşi, toate acestea sunt ambalate luxos, cu litografii atrăgătoare — dar păgubitoare pentru Casa Centrală, din moment ce depozitul central le poate prepara, ca să coste cu 70 la sută mai ieftin.

AVANTAGII ACORDATE FURNIZORILOR

Art. II din caietul de sarcini prevede scutiri de taxe pentru produsele străine.

Intr'un alt articol vom arăta tâlcul acestui articol.

PENTRU CE TERMENUL DE LIVRARE AL MEDICAMENTELOR SE VA FACE TREPTAT ŞI LA CEREREA CASEI CENTRALE?

CASA CENTRALA ŞTIE?

Casa Centrală ştie că serviciu depozitului de medicamente, încă din luna Aprilie 1936, a făcut referat — arătând diferenţa de cost — între medicamentele preparate în depozit şi cele furnizate?

CE RASPUNS A DAT INSPECTORATUL GENERAL FARMACEUTIC?

Sunt răspunsuri, pe care le vor da, consilierii Casei Centrale — când vor adjudeca aprovizionarea cu medicamente — în urma licitaţii din ziua de 24 Martie a. c.

SE VA AMANA LICITAŢIA?

In ultimul moment, aflăm că această licitaţie se va amâna — unele case furnizoare nefiind gata cu ofertele.

Dar lucrătorii bolnavi, pot ei aştepta?

*

Un singur om, depe meleagurile *«Cernei»*, va pune chestiunea la punct.

Aşteptăm!

G. Acsenti-Justus

Adunarea generală a muzicanţilor profesionişti

Ieri, 22 Martie a. c. ora 9 dim. la restaurantul Monte Carlo Cişmigiu, a avut loc Adunarea generală a muzicanţilor profesionişti sub preşedinţia d-lui prof. Petre Niţulescu. La ordinea de zi s'au desbătut chestiunile: 1. Legea Asigurărilor Sociale; 2. Cumpărarea Sediului; 3. Rechizitorul împotriva agenţilor străini şi impresarilor cari speculează pe muzicanţi; 4. Alegerea noului comitet de conducere şi a comisiei de cenzori şi aprobarea proectului de buget pe anul 1937.

D. preşedinte prof. Petre Niţulescu, într'o avântată cuvântare deschide adunarea cu o dare de seamă asupra activităţii comitetului pe anul trecut. In continuare, au luat cuvântul d-nii: I. Paschil, I. Dolcescu, Marin Dumitrescu, M. Moiăţeanu, George Aron, Remus Filip (preşed. filiala Constanţa), St. Gănescu. Comitetul s'a reales în persoana d-lor care au format şi pe cel de anul trecut.

Conferinţa dela finanţe

Eri s'a ţinut la ministerul de finanţe o conferinţă la care au participat d-nii: Mircea Cancicov, ministrul finanţelor, Richard Franasovici, ministrul de comunicaţii, Macovei, directorul general al căilor ferate şi Alexandrini.

Obiectul conferinţei au fost condiţiunile convenţiei ce urmează a se încheia între ministerul de finanţe şi calea ferată, privind utilizarea fondurilor rezultate din sporirea tarifelor.

ULTIMA ORA

La 25 Martie, de ziua Bunei Vestiri, ziarul nostru va apare în strai sărbătoresc. Scriitori distinşi îşi vor cobori visurile pe paginile acestui monitor al sufletului românesc, binevestind zările de lumină pe care neamul românesc, îngenunchiat pe lespezile istoriei le aşteaptă.

Vor defila în faţa cetitorilor noştri toate nădejdile noastre de mai bine: Statul românesc de mâine, — cu toate arterele lui de viaţă naţională, — satul şi biserica, şcoala şi munca românească, statul economic şi industrial, zidit din uriaşe uzine şi grânare, — însfârşit întregul peisaj al împlinirii tuturor visurilor din veacuri, chemată să grăiască în slovă.

Pagini întregi vor fi închinate acestui gând: «CUM AR PUTEA FI ROMANIA MARE PESTE ZECE ANI».

MARIA SA MARELE VOEVOD MIHAI, va participa la marile serbări ale încoronării M. S. Regelui Angliei, în calitate de reprezentant al Casei Regale Române.

Avansările ceferiştilor

Dispoziţiunile direcţiei generale C.F.R. se referă la avansările dela o categorie la alta şi dela o clasă la alta.

Acestea avansări sunt de două feluri: cu schimbare de funcţiuni şi fără.

Schimbările de funcţiuni se fac pe bază de tablouri de recrutare pentru funcţiuni.

Avansările înăuntru aceleiaşi categorii cu schimbare de funcţiune se fac numai la alegere.

Avansările dela o categorie la alta nu sunt obligatorii.

Ele se vor face numai în măsura în care administraţia va crede necesar şi posibil.

Direcţiunea generală va proceda întâi la facerea avansărilor cu schimbare de funcţiune.

După alegerea celor cari se înaintează astfel, cei cari rămân, se vor avansa în ordinea clasificării, fără schimbare de funcţiune.

Banchetul lupilor

La Huşi banchet, la Bucureşti bătaie, la Bădăcini se ascut săgeţile pentru congres

La 28 Martie, adică numai cu o săptămână înainte de congres, partidul naţional-ţărănesc înţelege să-şi arate solidaritatea în jurul şefilor săi prin câteva întruniri de simpatie nu tocmai unanimă.

Doctorul Nicolae Lupu, «Consolidatorul» partidului, va fi sărbătorit împreună cu cei doi fraţi ai săi, Duminică 28 c., în haiticul dela Huşi, de o parte din lupiştii partidului, ca unul ce a reuşit să facă «Frontul Popular în România», călcând cu uşurinţă peste cămaşa de arnici, cusută la răsboiul casnic din Dobreşti.

Banchetul Lupilor dela Huşi, va fi însă lipsit, tocmai din această cauză, de persoana cu cămaşă... şifonată, care nu va participa demonstrativ; şi apoi nici n'ar putea, când în aceiaşi zi la Bucureşti întregul tineret din partid va ţine o adunare de protest împotriva sărbătoriţilor de pe malul Prutului.

Deaceia poate Lupii au plecat la Huşi. E mai departe de ciomegile şi bolovanii tineretului şi mai aproape «de speakerul dela Radio Tiraspol».

TINERETUL IN GOANA DUPA LUPI

Cartelul încheiat cu agenţii Internaţionalei III a declanşat întocmai cum era de prevăzut o vie agitaţie în rândurile tineretului naţional-ţărănesc, care consideră acordul ca «O TRADARE NAŢIONALA».

Bătălia pentru isgonirea Lupilor dela şefia Capitalei a început de Duminecă pe şos. Pantelimon, unde au avut loc primele ciocniri de avantposturi şi de capete. Insuşi Costache Mezinul, a primit pe spate cinci ciomege suburbane, iar statul său major a fost literalmente ologit şi condus până la tramvai într'o rafală de ouă.

Aceasta a fost prima ieşire pe teren a Frontului Popular în sectorul de Negru.

Aseară însă tineretul de la Verde a ţinut şi el o sbuciumată adunare de protest, împotriva doctorului Lupu şi a lui Titel Petrescu din Internaţionala III-a — falanga Dimitrof, anunţând clubul central că orce întrunire a Frontului Popular în sector, va fi la fel de

neagră, iar şefii respectivi ţinuţi sub bateria de ciomege până acasă.

Mâine se ţine o întrunire similară de simpatie pentru Lupi şi în sectorul de albastru, unde se fac promisiuni că nu va fi fost pe lume o bătălie mai cumplită pentru alegeri comunale.

«Frontul» dela albastru care va încerca să intre în sector va fi muiat în smoală şi gonit pe străzi.

La această operaţie «marele partid al nunţii» şi-a oferit serviciile tineretului nemulţumit, pentru «aranjarea» propagandiştilor din «Frente Popular». «Domnul Spărlă» sau «Spărlea» reprezentantul agenţiei Dimitrof va fi spoit cu catran la prima incursiune spre «Lemetru».

Iată de ce banchetul Lupilor nu s'ar putea ţine în nici un caz la Bucureşti. Ar fi o masă la care n'ar lipsi surprize. Pe când la Huşi, e mai departe şi drumul greu.

SULIŢAŞII DELA BADACINI

Sutaşul Socol, aadunat acum vreo două zile la Cluj, fruntaşii naţional-ţărănişti cărora le-a dat muniţiunile sosite dela Bădăcini pentru congres.

Cu noul echipament ardelenii se vor prezenta pentru a fi trecuţi în revistă de fostul preşedinte, tot Duminecă 28 Martie.

Şi aci se pare că va avea loc o masă, mai frugală dar plină de discursuri, iar la sfârşitul ei, cu ultimele sfaturi şi o îmbrăţişare «Domnul Preşedinte» va strecura în tolba fiecărui luptător câteo săgeată otrăvită.

Dela Bucureşti se anunţă că va sosi la această revistă

şi o delegaţie a tineretului naţional-ţărănesc din Vechiul Regat. Această participaţie simbolică, este după cât se pare, opera personală a d-lui Mihalache, care ar vrea să îndupleca Bădăcinul «pe chestia scrisorii».

Luni dimineaţa, suliţaşii şi archebuzierii ardeleni, vor coborî spre Bucureşti să-şi pregătească tabăra pentru congres.

Duminică va fi deci: la Huşi festinul Lupilor, la Bucureşti «bătaie pe spinările Frontului Popular», la Bădăcini «revistă»

In partidul unde doi oameni nu se mai înţeleg este după cum se vede o unitate perfectă de vederi.

Duminică soseşte şi d. Tătărăscu dela Praga.

STILEX.

Polonia şi România

Câte odată evenimentele îţi dau răgaz să examinezi pe îndelete poziţiile, întrerupând urmărirea de zi la zi a faptelor.

Deaceia cititorii cari obişnuiesc să citească cronica noastră vor fi observat că de multe ori desprinzându-ne din cotidian, căutăm să le înfăţişăm permanentul, durabilul, în politica internaţională. Un element statornic, solid, greu de schimbat în actuala configuraţie a lumii este alianţa dintre România şi Polonia.

Ea stă în firea lucrurilor. Două popoare, unul de douăzeci şi celălalt de treizeci de milioane de oameni, sunt vecinele unui al treilea de o sută şapte zeci milioane. Dar vecinătatea unui imperiu colosal constitue întotdeauna o sabie al lui Damocles atârnată asupra statelor mici sau mijlocii, *indiferent de atitudinea de moment pe care marea putere o are.*

In jungla politicei internaţionale cei mari au nedreptăţit întotdeauna pe cei mici. Asta-i legea, legea eternă, legea care de la începuturile istoriei până astăzi n'a cunoscut excepţii şi pe care nici pacte, nici declaraţii solemne, nici tratate de neagresiune n'o vor schimba vreodată.

Legile naturale nu joacă numai în biologie sau în economie ci şi în politică. Aceste legi naturale politice trebuesc avute în vedere de către toţi cei ce se încumetă să orienteze politica exernă a unui stat. Ori alianţa celor mici de teama celor mari este o altă lege naturală a politicei. E firesc să ne aliem Poloniei de teama Rusiei.

Dacă imensul imperiu slav ne va lăsa în pace cu atât mai bine, dacă Moscova va ataca pe Români sau pe Poloni, atunci nu vom aştepta iluzoriul ajutor al Ligei Naţiunilor, ci vom fi cincizeci de milioane de oameni gata să lupte cu desnădejde pentru apărarea pământului şi a neamului lor.

Iată dece alianţa cu Polonia constitue pentru noi alianţa esenţială, alianţa alianţelor, reeşind cu necesitate din geografia, din istoria, din cerinţele militare, politice şi diplomatice ale popoarelor noastre.

Dar o alianţă nu este numai o realitate geografică, politică sau militară şi nici un simplu instrument diplomatic învestit cu toate formele de valabilitate cerute de dreptul internaţional. O alianţă este mai mult decât atât, *este o stare de spirit.*

Lucrul acesta n'a fost întotdeauna înţeles nici la Bucureşti şi nici la Varşovia. In ultimii ani — de la 1932 la August 1936 — au plouat nori asupra prieteniei româno-polone. Varşovia a cochetat cu Budapesta iar Bucureştiul cu Moscova.

Cu cât a contribuit la această eclipsă trecătoare a prieteniei româno-polone, persoana d-lui Titulescu şi relele raporturi dintre d-sa şi d. Beck e greu de spus.

Ceeace însă nu poate fi trecut cu vederea e că de la plecarea d-lui Titulescu de la Palatul Sturza, multe lucruri s'au schimbat în bine.

Rând pe rând s'au dus la Varşovia d-nii Antonescu, Samsonovici, Anghelescu şi au fost primiţi acolo *ca prieteni.*

Lucrurile acestea trebue să le recunoaştem oricât am fi de potrivnici nefastului regim liberal.

Starea de spirit favorabilă alianţei româno-polone, conştiinţa că această alianţă e *esenţială* în viaţa ambelor popoare, renaşte încet, încet.

Se cuvine deci să ne bucurăm şi mai ales să proclamăm nădejdea că de acum încolo nici o acţiune imbecilă sau criminală nu va mai întuneca bunele raporturi româno-polone.

PAUL MIHAIL

O aniversare originală

Partidul Poporului va sărbători 10 ani de opoziţie

4 Iunie 1927 — 4 Iunie 1937

Lumea noastră politică a cunoscut tot felul de manifestaţii, aniversări şi sărbătoriri. Ba mai mult opinia publică românească, a înghiţit, a privit, sau a râs, de cei cari prin organizarea lor îndelungă şi spontană, vroiau să-i capteze simpatiile.

Banchetele din ultima vreme, s'au concentrat asupra aniversărilor. Am asistat rând pe rând, la sărbătorirea celor cari au acumulat mai multe zeci de ani şi care aveau meritul acestei longevităţi. Apoi la acei cari au împlinit într'o anumită funcţie, o sumedenie de ani şi cari nu vor să se mai dea la o parte, socotindu-se patrimoniu naţional.

Am văzut rând pe rând, muzicile cari cântau marşul unei ajungeri la putere, dar nu am văzut pe nimeni sărbătorind un număr de ani de opoziţie.

O SARBATORIRE CARE CARACTERIZEAZA

Dar fiecare aniversare, privită din punct de vedere psihologic, caracterizează vizibil un om, sau o acţiune. Vanitoşii s'ar deri sărbătoriţi în fiecare an, lună, sau zi. Cei doritori de reclamă politică, o vor după fiecare cuvânt spus. Ambiţioşii, doresc şi cer sărbătorirea, după fiecare pas făcut spre ţinta năzuinţelor de o viaţă. Şi aşa mai departe.

Dar ca să se organizeze, în România, ţara aceasta cu atâtea răni morale, o sărbătoare a aşteptării iese cu mult din comun.

Această originalitate, fiind însă tot o manifestaţie cu caracter de popularizare, intră ca ceva nou în muzeul curiozităţilor politice ale istoriei moderne a ţării.

Un banchet al aşteptării, iată o titulatură care face vâlvă.

Şi noi, ecouri cari cotidieni ai evenimentelor, înscrim pe răbojul vremii evenimentul cu un comentar al curiozităţii.

In anul acesta banchetul aşteptării îl organizează un partid care nu a făcut tocmai rău ţării. Dorim însă ca această noutate în materie de aniversări, să fie luată de exemplu de alte partide cari au adus numai venin şi răutate.

Şi mărturisim egoist, am vrea să asistăm la banchetul aşteptării a 50 de ani de grea opoziţie a internaţional-ţărăniştilor.

D. G.

Politica Jugoslaviei în cadrul Micei Inţelegeri

Importantele declaraţii rostite de d. Stoiadinovici în Senatul din Belgrad

BELGRAD 23 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Eri după amiază, d. Stoiadinovici, preşedintele consiliului de miniştri şi ministrul Afacerilor Străine, a ţinut un discurs în Senat, răspunzând la unele critici formulate de câţiva senatori din opoziţie.

D. Stoiadinovici a ţinut să respingă categoric afirmaţiile făcute de senatorii opozanţi, cu privire la raporturile dintre statele Micei Inţelegeri, care, — după afirmaţiile acestor senatori, nu ar mai fi atât de strânse ca înainte.

D. Stoiadinovici s'a ocupat şi de intervenţia d-lui profesor Iorga în Senatul român în legătură cu încheierea pactului bulgaro-iugoslav arătând că chestiunile ridicate de senatorul român au fost imediat puse la punct de d. Victor Antonescu ministrul Afacerilor Străine.

Raporturile dintre Jugoslavia şi România, — a spus primul ministru — sunt realmente cordiale, amicale şi sincere.

In ce priveşte denunţarea de către Austria a clauzei militare din tratatul dela Saint Germain, oratorul a declarat că protestul înaintat cu acest prilej de statele Micei Inţelegeri, cu o notă identică, a îngăduit să constate încă odată identitatea de vederi dintre cele trei state ale Micei Inţelegeri.

Ocupându-se de relaţiile Jugoslaviei cu Rusia Sovietică, şeful guvernului a arătat că atitudinea Jugoslaviei este înţeleasă şi confirmată de celelalte state ale Micei Inţelegeri, în comunicatul publicat la sfârşitul conferinţei ţinută la Bratislava la 14 Septembrie. In această privinţă, d. Stoiandinovici a declarat că Jugoslavia nu duce o politică particulară, în afară de celelalte două state, ci o politică în deplin acord cu ele, potrivită poziţiei geografice a statului, după cum toate statele Micei Inţelegeri duc o politică potrivită cu poziţia geografică respectivă.

Solidaritatea Micei Inţelegeri, a continuat primul ministru, se va dovedi cu strălucire la începutul lunei Aprilie, prin vizitele d-lor Kamil Krofta şi Victor Antonescu, iar mai apoi prin vizita preşedintelui Beneş.

Cât despre observaţia că tratatul bulgaro-iugoslav nu ar corespunde în întregime pactului Inţelegerei Balcanice, d. Stoiadinovici a subliniat că consiliul permanent al Inţelegerei Balcanice a luat act cu satisfacţie de încheierea pactului bulgaro-jugoslav, cu prilejul sesiunei dela Atena, constatând că acest pact corespunde întru total spiritului Inţelegerei Balcanice, fiind o serioasă contribuţie la consolidarea păcii şi la colaborarea dintre statele balcanice.

Respingând afirmaţia că Jugoslavia întreţine raporturi bune cu toate statele, dar nu are alianţe sau un sprijin mai strâns, primul ministru a subliniat că baza politicii jugoslave stă în apărarea tratatelor şi respectarea angajamentelor semnate.

Cât a primit partidul comunist din Franţa din partea Sovietelor

PARIS 23 (Rador). — Deputatul Doriot, preşedintele partidului popular francez şi primar al oraşului Saint Denis, a convocat aseară pe reprezentanţii presei, cărora le-a adus la cunoştinţă conţinutul dosarului pe care îl va aduce în şedinţa de azi la tribuna Camerei.

D. Doriot a declarat că ziarul comunist «L'Humanité», l-a acuzat că ar fi «primit bani dela Hitler, pentru a provoca tulburări la Paris». Acelaşi acuzaţie i-a fost adusă şi de un personaj din anturajul ministrului de Interne.

In consecinţă, preşedintele partidului social francez a hotărât să intervină în desbaterile de azi pentru a cere numirea unei comisiuni parlamentare de anchetă, care să facă lumină în ce priveşte originea banilor din casele diferitelor partide politice.

D. Doriot va căuta să dovedească cu ajutorul a 150 martori, cu toţii persoane calificate, a căror listă o va comunica la Cameră, că partidul comunist din Franţa a primit din 1920 din partea Sovietelor o sumă globală de 250.000.000 franci. Martorii aparţin partidului comunist sau «mai aparţin încă acestui partid».

D. Doriot va înfăţişa colegilor săi din Cameră o broşură de 50 pagini asupra acestor fapte, precum şi o broşură editată de partidul comunist, intitulată «Insurecţia înarmată».

ECOURI ŞI POLEMICI

Majestatea Sa Regele a binevoit să acorde semnul onorific «Vulturul României» tuturor membrilor delegaţiilor parlamentare jugoslave şi cehoslovace care au luat parte la reuniunea parlamentară a Micei Inţelegeri în ziua de 1 Decembrie 1936 la Bucureşti.

—

BRUXELLES 23 (Rador). — Cercurile politice belgiene au luat act cu interes de informaţia unui ziar englez, care a anunţat că este posibil ca d. Eden să facă o vizită la Bruxelles, ca invitat al Regelui Leopold.

In cercurile informate se declară însă că nu se ştie nimic despre o asemenea vizită.

—

HENDAYE 23 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Se afirmă că generalul Franco se gândeşte să constitue în scurt timp un nou guvern, care să înlocuiască actuala Juntă dela Burgos.

Sfatul statului spaniol naţionalist ar fi oferit şefia noului guvern generalului Mola, ca ar fi refuzat în principiu, dar că generalul Franco i-a cerut să se mai gândească câteva zile.

—

D. Thierry, ministrul Franţei şi d. Kasidolatz ministrul Jugoslaviei, au fost primiţi eri de d. Victor Antonescu.

La sfârşitul acestei săptămâni va pleca la Viena, o delegaţiune din partea ministerului industriei şi comerţului, pentru a relua tratativele în vederea încheierii noului acord de plăţi româno austriac.

După cum se ştie, aceste tratative au fost duse la Bucureşti, luna trecută, însă fără nici un rezultat.

—

D. V. Antonescu, ministrul afacerilor străine a primit eri la ministerul de externe pe d. Ion Inculeţ, interimar la Preşedinţia consiliului de miniştri.

—

In cursul nopţii s'a operat la cartierele mărginaşe ale Capitalei, o mare razie poliţienească.

Cu această ocazie s'au efectuat peste 170 arestări.

In cursul dimineţii s'a procedat la triarea lor.

—

Astăzi după amiază va avea loc la Prefectura poliţiei Capitalei, o consfătuire sub preşedinţia d-lui g-ral Gabriel Marinescu, subsecretar de stat la ministerul de interne.

Vor lua parte toţi d-nii chestori din poliţia Capitalei.

—

Cu prilejul unor săpături, s'a găsit, în com. Pietrile din jud. Vlaşca, mai multe obiecte cu inscripţii datând de pe vremea romană. Deasemenea s'a mai descoperit un cărucior de piatră în basorelief.

Se bănueşte a fi urmele unei cetăţi daco-romane.

In urma măsurilor luate de ministerul educaţiei naţionale, în scopul de a verifica situaţiunea universitară, în ceeace priveşte examenele, fiecărui student, au început să sosească tablourile cerute dela toate universităţile din ţară.

Aceste lucrări încheiate de secretariatele universităţilor respective, stabilesc situaţiunea şcolară a fiecărui student înscris.

După ce aceste tablouri vor fi verificate şi clasificate după normele stabilite de minister, se va face o situaţiune generală a tuturor studenţilor aflători în ţară, criteriul lucrărilor fiind descongestionarea facultăţilor de cei ce şi-au neglijat studiile.

—

Vineri, 26 Martie a. c. la orele 21, noănteşii din Capitală se întrunesc în şedinţa săptămânală la sediul Asociaţiei de educaţie şi cultură naţională «Apărătorul» din strada Bărăţiei No. 31.

Maestrul Enescu, sărbătorit la New-York

NEW YORK, 23 (Rador). — In ajunul plecării sale din Statele Unite, unde a înregistrat succese fără precedent maestrul George Enescu a fost sărbătorit de «Beethoven Society».

La această sărbătorire au asistat toţi fruntaşii vieţii artistice din Statele Unite, iar în discursul său, d. Walter Damrosch, preşed. lui «Beethoven Society», l-a proclamat pe distinsul muzician şi academician român «gloria timpului nostru».

Preşedinţii tuturor organizaţiilor româneşti au alcătuit un comitet, care a organizat un banchet grandios, prezidat de d. Leo Wolfson. La acest banchet au luat cuvântul între alţi oratori d-rul Klepper, în numele clubului radical român, d. Basil Alexander, în numele societăţii «România», părintele Nedea şi d. Mircea Babeş, noul secretar de legaţie al României, în numele legaţiei.

Plata pensiilor pe luna Martie

In vederea închiderii exerciţiului bugetar şi pentru a nu rămâne nelichidaţi. — Casa generală de pensiuni aduce la cunoştinţa pensionarilor, să-şi ridice drepturile în aceste două zile pentru a nu rămâne nelichidaţi.

Cu începere de azi se va face în toată ţara, plata pensiilor pe luna Martie.

Acreditivele necesare au fost trimise administraţiilor financiare, care vor face plata integrală până la 25 Martie exclusiv.

ORA 2

Naţionaliştii spanioli au reluat ofensiva

SEVILLA 23 (Rador). — Agenţia Havas transmite: Vorbind la microfon, generalul Queipo de Llano a declarat că operaţiile din ultimele zile şi succesele înregistrate de guvernamentali pe frontul Guadalajara prezintă doar «un caracter de circumstanţă».

Generalul a adăogat: **«Guvernamentalii au căştigat o mică partidă dar în urma contra-atacului pe care l-au dat ieri sprijiniţi de tancuri şi aviaţie, au fost respinşi cu pierderi grele, lăsând terenul acoperit de cadavre. Pot afirma că înaintarea este compensată şi că de acum înainte câştigurile ne vor reveni iarăşi nouă».**

Aviator bolşevic arestat în Franţa

PARIS 23 (Rador) — Un aviator a aterizat Sâmbătă în condiţiuni misterioase lângă Bezieres. El continuă să fie reţinut la dispoziţia autorităţilor din Bezieres.

Ieri după amiază, magistraţii instructori au mers la locul aterizării unde au constatat că aparatul se află în stare bună, deşi sistemul de aprovizionare cu uleiu are un mic defect.

Pilotul avionului, numit Schumaker, a declarat că aparţine «Ajutorului Roşu Internaţional» şi că a părăsit Toulouse pentru a merge la Marsilia, unde trebuia săi fie încredinţată o misiune a cărei natură nu o cunoaşte.

Pilotul va fi dat în judecată pentru infracţiune la legea poliţiei aeriene şi în corectitudini în ţinerea registrelor de bord.

Grevă în Catalonia

SALAMANCA 23 (Rador) Agenţia D.N.B. este informată din Barcelona că lucrători mai multor fabrici de arme şi muniţiuni din regiunea industrială a Cataloniei s'au pus în grevă.

La Sabadell şi la Sarria s'au produs ciocniri sângeroase între grevişti şi autorităţi.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2 TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE